

If undeliverable return to:
SOKOL AMERICKÝ, 2146-50 Blue Island Ave.,
Chicago, Ill.—Return Postage Guaranteed.

Published and distributed under permit No. 415
authorized by the act of October 6, 1917, on file
at the Post Office of Chicago, Ill.—By order of
the President, A. S. Burleson, Postmaster General.

SOKOL AMERICKÝ,

VĚSTNÍK
SOKOLSKÉ OBCE
v AMERICE.

No. 7.

Vol. 43.

Office: 2146—2150 Blue Island Ave.,
Chicago, Ill.

OBSAH:

Jarka: Ku sletu (báseň). — Resoluce přijatá na kon-
ferenci 31. srpna. — Jos. Čermák: I. Slet Amer. Obce
Sokolské. — Posudky denních listů o sok. slavnostech.
— Jan Pelikán: Českosloven. Americe. — Jan Hiller:
Co čekáme od sokolského sletu v Americe. — Koutek
dopisovatelský.

Entered as Second-Class Matter Jan. 14, 1904, at the Post
Office at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March
3, 1879.

September, 1921.

Pro dobrou informaci

o poměrech v Čechách,
čtete časopisy z Čech.
Po 5c zašlem: Národní
Politiku, Národní Li-
sty, Kopřivy, Rašpli.
Po 10c Humoristické
Listy. Po 15c Smích
Republiky, Český Svět,
Světobzor, Obzor Náro-
dohospodářský.

10 různých čísel
Nár. Listů, 35c

5 sletových čísel Smí-
chu Republiky 70c,
vázané v album \$1.00.
20 za sebou jdoucích
čísel S. R. uzavíraje
sletová, \$2.75, vázané
v album \$3.75 vypla-
ceně. S. R. jest velice
**uměleckou památ-
kou neb darem.** Pro
všechny časopisy přijí-
máme též předplatné.
**Vážeme knihy vkus-
ně, pevně a levně,**
máte-li něco k vazbě,
dostaňte si ve vašem
zájmu naše ceny.

Máme úplný výběr
knih, časopisů, pohled-
nic, samoplňacích per,
atd. Navštivte náš ob-
chod neb si doptejte o
seznam.

J. RŮŽE
347 E. 73rd St.
NEW YORK

LAWNDALE STATE BANK

Nejstarší banka státní v Lawndale

3205-07 západní 22. ulice

CHICAGO, ILLINOIS

POD DOZOREM STÁTU ILLINOIS

Zasílá peněžní zásluky do Československa spolehlivě a rychle, ježto má přímé spojení. Pro
větší zásluky značné slevy.

Ředitel našeho zahraničního oddělení p. VLADIMIR STRUPPL, jest dokonale obeznámen
s poměry ve staré vlasti, a poradí Vám ve všech záležitostech. Spojení se všemi bankami
ve větších městech Evropy.

Sokolovna New Yorského Sokola

420-422-424 východní 71. ulice

PRVNÍ TŘÍDY JÍDELNA

Telefon 2322 - 79th Street.

FR. BARTŮNEK, obchodvedoucí.

Tel. Lenox 6577

UPOZORNĚNÍ!

Bratřům Sokolům doporučuji svůj hojně zásobený

ZLATNICKÝ A KLENOTNICKÝ OBCHOD

1356 První Avenue mezi 72. a 73. ul. v New Yorku.

Mám na skladě velké množství hodinek, dýmantových, snubních,
pečetních prstenů, knoflíků, náramků, lovelierů a jehlic. Pravé zlaté,
platynové a dýmantové náhrdelníky. Vzdor válce jest u mne ten nej-
větší výběr granátového zboží. Stříbrné zboží v nejnovějším slohu.
Watermanové Ideal péra od \$2.50 do \$15.00 na skladě. Správky rychle
a levně vyřizují.

Za hodnotu písemně ručí

Fred'k Pavlíček.

KÁVA - ČAJ

Dámy, které vzpomínáte na kávu Mocha, Java a Ceylon, zkuste
naši jakost za 45c lb. Káva tato jest chloubou plantáče, lahodnější
kávy vůbec není.

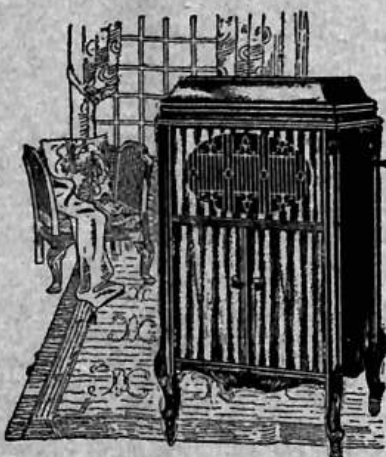
Naše káva "SLOVANKA" za 40c lb. uspokojí každého milovníka
dobré kávy.

Za 35c lb. nabízíme velmi dobrou kávu DA CAPO blend.

Objednejte si malou zásluku na zkoušku aneb si pište o vzorky
a přesvědčte se, mnoho-li můžete ušetřit.

BENEŠ—Inc., 397 Grand Avenue, Astoria, L. I., New York.

Importerský obchod kávou a čajem.

Victor, Columbia a Brunswick mluvící stroje

přinesou do vašeho domu světovou, nej-
lepší hudbu. Ceny mírné.

Rekordy ve všech řečích—každý měsíc
nové.

100% spokojenost zaručuji na mých
pianech a samohracích pianech za ceny
překvapující.

Nové české válečky se slovy i beze slov.
Seznamy a cenníky zašlu na požádání
zdarma.

Importované hudebniny. Všechny hu-
dební potřeby.

JOSEPH JIRAN

1333 W. 18th St. Chicago, Ill.

Velký výběr koncertin, harmonik, houslí a jiných nástrojů přímo z Československa

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK SOKOLSKÉ

OBCE v AMERICE.

ROČNÍK XXXXIII.

CHICAGO, ILL., 15. ZÁŘÍ 1921.

ČÍSLO 7.

KU SLETU!

JÁSEJ, český Sokoliku,
od Atlantiku k Pacifiku!
Tvoje šiky v mocném letu
nad mraky se vznesly výš,
aby dokázaly světu,
že k své metě doletíš!

Letem svým národ celý
strhni k sobě k srdci blíž,
by v něm struny rozzvučely,
nadšenou se písni již,
že's vzdor bouřím těžké doby,
cizích mravů, škůdců zloby
v nitru zůstal's nezdolán!

Věren za své ideály
stráží národní jsi zván —
šiky tvé jak první stály
k boji, povel když byl dán!
Že jsi přišel národ drahý
zbavit třistaletých pout —
dávnou slávu zlaté Prahy
před světem zas pozvednout!

Jásej, český Sokoliku,
od Atlantiku k Pacifiku,
z volné vlasti k tobě letí
výkvět českých Sokolů,
aby v bratrském objetí
byli svědky zápolu.

Zápolu, v němž tvoje síla
má se vzepřít poznovu —
síla ta, jež rozdrtila
tihu rabských okovů . . .!

Dokaž světu přede všemi
Sokol že se nepoddá,
že chce chránit v této zemi
jazyk svého národa.

Český cit a lásku k rodu
chovat stále v srdci svém,
že chce být se za svobodu
odhodlaně proti všem!

Vzhůru, český Sokoliku,
v duchu Tyrše, Fuegnera
necht' o sletu ze tvých šiků
pramen síly vyvěrá!

V radostných dnech svorné síly
hrdě vztyč náš prapor výš,
pod ním by se v jedno slily —
Slovač s Čechy ještě blíží!!!

Jarka.

RESOLUCE PŘIJATÁ NA KONFERENCI DNE 31. SRPNA 1921 V CHICAGU.

Zástupci slovenského a českého sokolstva v Americe spolu se zástupci Československé Obce Sokolské v Praze sešli se po I. sletu Americké Obce Sokolské v Chicagu, aby pojednali o otázkách společné práce československého Sokolstva.

Schváleno především utvoření:

"Svazu Československého Sokolstva v Americe" — "American Sokol Federation (Czechoslovak)", aby i Americe dokumentováno bylo, že Češi a Slováci jsou národ jeden.

Svaz tento tvoří: Sokolská Obec v Americe, Tělocvičná Slovenská Jednota Sokol a Slovenská Obec v Americe, práce rozdělena společným odborům technickému a vzdělávacímu.

Veškerým jednotám tohoto Svazu předkládáme k úvaze a rozhodnutí, zda tento Svaz má přistoupiti za člena Svazu Československo-Jihoslovenského Sokolstva v Praze, s nímž utvoří ideovou a tělocvičně odbornou jednotu, která ovšem nemůže ukládati povinnosti přičítací se povinností amerických občanů a zachová organizační volnost a svéprávnost Svazu Českoslo-

venského Sokolstva v Americe i jednotlivých organizací v něm sdružených.

Přijetím tohoto návrhu bylo by utvořeno jednotné československé Sokolstvo, mající společný ideový podklad, v ohledu duchovním pak zachovávající volnost pokroku a neomezeného vzdělání všech tříd lidu.

V otázce kroje usneseno setrвати při dosavadních ustanoveních (viz stanovy Americké Obce Sokolské článek 20) do té doby, dokud o změně kroje americkému Sokolstvu přijatelného, nerozhodne Československá Obec Sokolská v Praze.

Zúčastnění zástupci žádají bratrské jednoty všech organizací, aby odloživše osobní předsudky, pojednaly o těchto otázkách se zřetelem na prospěch společné věci národní a rozhodnutí svá co nejdříve zaslaly výkonným výborům ústředí.

Na zdar!

Sokolská Obec v Americe,
Těl. Slovenská Jednota Sokol,
Slovenská Obec v Americe.

I. SLET AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

Píše Jos. Čermák.

První Slet Americké Obce Sokolské náleží minulosti a mně připadl nad míru nevďěčný úkol, zaznamenati pro orgán náš dojmy, jaké Slet tento, od kterého tolik jsme si byli slibovali, po sobě zanechal. Řekl jsem úkol nevďěčný proto, že posuzuji Slet náš po stránce technické pouze a tu lišiti se bude úsudek můj snad velice od nadšených posudků tisku denního. Nedávám se unášeti obrovskou účastí našeho lidu, ač tu nikterak nepodceňuji; jako technický zpravodaj nevidím úspěch v řadě slavnosti, při nichž nadšeně aplaudovány jsou řeči vyvolených řečníků, nenáležím k těm, kdož při nadšených projevech souhlasu každého slova o bratrství a lásce již vidí jítrenku nového, lepšího života mezi námi. Pátral jsem po úspěchu, pokroku v naší části tělocvičné, abych mohl jednou již s radostí říci, že nepředčím-li jinonárodní organizace, aspoň všem se vyrovnáme — a tu, chci-li býti spravedlivým, jsem nucen již v úvodu prohlásiti, že při té obrovské, obětavé práci bratří a sester v odboru pořadatelském, kterou snad ani plně oceniti nedovedeme a když ještě rozhodli jsme pozvati si jako svědky naší vyspělosti na poli tělesné výchovy milé bratry ze staré domoviny, že

úspěch Sletu po stránce technické měl a mohl býti mnohem skvělejší!

Nepozastavujte se nad těmito slovy, bratři a sestry; býval jsem vždy zvyklý posuzovat naši práci, naši činnost tak, jak zasluhovala. Chválou něčeho, co chvály nezasluhuje, ničeho se nedocílí. Zakrýváním nedostatků tyto nikdy neodstraníme. Poukážu-li na nedostatky, vady a nedopatření, poukážu-li na to, jakou krásnou příležitost dali jsme si ujiti abychom ukázali bratřím zámořským, jak dalece liší se tvorby naše v prostných dorostu, co jsme s to vytvořiti v tělocviku žen, činím tak ne snad abych kritizoval, ale abych upozornil, čeho se v budoucnosti vyvarovati musíme, má-li naše práce nésti takové ovoce, jaké jsme si při slavnostních schůzích vzájemně slibovali a máme-li budoucím vystoupením ne slovy, ale prací dokázati i cizí veřejnosti, že nejsme-li my nejpokročilejšími na poli tělesné výchovy, že nestává žádné organizace v zemi této, která by byla vyspělejší nás! To bylo vždy mojí touhou. Mne neuspokojila pochvalná slova cizince, jako: "... uvážme-li ... atd. jest to dosti dobré." Chtěl jsem vždy, aby beze všeho uvažování našich vnitřních

nedostatků každý musil doznati, že stojíme tam, kde stojí organisace, činici si nároky na primát, aby i k nám cizinci naučili se chodit prou poučení — a toho jsme po dnes nedocílili.

Obracím se k našim odborným silám slovy těmito: vypust'te ze svých sletových vzpomínek skvostná čísla vzorného družstva bratří zámořských a mnoho-li pak zbude, nač bychom s pýchou mohli poukázati? Z větších tvoreb zůstávají jen dvě původní práce — prostná mužů (práce to br. Košaře) a cvičení kroužky žen Župy Střední (br. Tomeš.) Prostná žen, kterými hlavně měli jsme zdůrazniti náš směr a která by přímo vyzívala bratry zámořské k porovnání s prací jejich — ta vypůjčili jsme si ze VII. Sletu v Praze. Prostná dorostu, kterými označena měla býti přesně hranice, jaké *dle našeho názoru* tělocvičná paedagogie vyměřuje dorostu určitého stáří a kde i při jednoduchosti cvičení fyziologická stránka není opomenuta a jak obě pak lze přizpůsobiti živému temperamentu dítěte — to též vypůjčili jsme si ze VII. Sletu, takže bratří zámořští očekávající viděti práci, která by přirozeně vybízela k porovnávání s pracemi jejich a byla by pohnutkou k výměně názorů, byli svědky opět toho, co viděli loni na pláni Letenské.

Co toho příčinou?

Jednou z příčin jest, že bratří viděli nutnost Sletu již r. 1921. Pisatel varoval před tak spěšnou prací — uvádím to jen proto, abych předeslal výtce, že rozhodnuto bylo tak tělesem, v němž též zasedám — ale podvolil jsem se většině, která klonila se k náhledu, že k vzpružení činnosti v řadách našich Slet jest nutností. A nyní — ač nerad — zmíním se o příčině druhé, příčině vážnější — příčině, která odstraněna býti musí, má-li Sokolstvo americké dostáti všem těm krásným slibům, které poselstvu českému učinilo. A proto přijmětež slova má s touž upřímností, s jakouž jsou psána; přijměte je jako odkaz bratra, který sokolské práci v zemi této téměř celý svůj život zasvětil a nechová na sklonku činnosti své v nitru nejmenších pocitů trpkosti, tím méně nepřátelství. Ale pronést tu stížnost musím, neboť nevěřím, že jest s to polepšiti se ten, kdo lepším sebe činí, nežli ve skutečnosti jest. Na nás jest, abychom se polepšili, těsněji k sobě přilnuli, abychom zapomněli, že kdysi rozdělení byli jsme ve dva tábory, někdy dosti nepřátelsky proti sobě stojící. My musíme zapomenouti, že jeden nosí kroj americký a ten druhý že zůstává věren kroji českému. My musíme přestat poukazovati na to, že ten neb onen jest lepším sokolem jen proto, že odívá se v ten neb onen kroj. Neposuzuji člověka dle toho, co na sobě má, ale dle toho, co v nitru svém chová, co dobrého vykoná. Naučme se již jednou na prvním místě posuzovati člověka! Špatný člověk zůstává špatným, ať oděn jest v kroj český nebo kroj modrý — a

špatný člověk jest také špatným sokolem! Kroj ho lepším neučiní. Hlásáme-li že v řadách našich má místo každý, třeba jeho názory společenské byly odlišny od našich, pokud ty názory své nepokouší se násilnickým způsobem uplatňovati — proč nemohou svorně, společně pracovati bratří neb sestry, kteří vždy měli stejný cíl a které dělil pouze kroj a snad jen cesty kterými se k vytknutému cíli bráti? Nevolejme jeden na druhého: "Tvá cesta jest špatná!" Jdeme klidně každý cestou svojí, kterou za lepší uznáváme a ať pak výsledky mluví za nás! Sokol jest na prvním místě člověkem — českým člověkem — a všichni máme před sebou viděti jen jediný cíl: tělesné a mravní vychovávání našeho lidu. Vše ostatní musí ustoupiti stranou, vše ostatní jest malicherné, sokolů nedůstojné a čím dříve co celek k tomu poznání přijdeme, tím lépe. Již před lety, ještě před našim sloučením varoval jsem bratry, aby nesnižovali se k nechutnému a vždy trpké pocitu budícímu vynášení té neb oné strany, neboť vždy maně připomínalo mi to Havlíčkovo: "... naše církve ze všech církví nej-cirkvovatější ..." Zapomeňme minulosti — propast', která nás kdysi dělila, musí býti vyplněna a stopy její vyhlazeny. Jen tak bude americké Sokolstvo s to plniti věrně úkol, které na se převzalo, jen tak bude s to dostáti slibům daným našim milým bratřím ze staré domoviny.

A ještě k jednomu cíli musí býti pracováno, ještě jedna nepřístojnost musí býti z řad sokolských odstraněna a to jest ješitnost, žárlivost, která snad dá se odpustiti malým dětem, ale ne dospělým mužům, tím méně sokolům, kteří mají vychovávat, lid lepším činiti. Každá cizí organizace, s jejíž činností jsem dostatečně obeznán, má také v středu svém odborné síly různých schopnosti — ale není tam stopy po řevnivosti jedni proti druhým. Slabší síly přijímají s ochotou — ano s povděkem — pokyny těch, kdož mají neb měli více příležitosti své odborné vědomosti stále obohacovati, šířiti — ale všichni tvoří jediný svorný celek, pracující k společnému cíli, všichni pracují k tomu, aby výsledek práce jejich snesl porovnání s pracemi organizací jiných. A řekněme si upřímně, jsou poměry takové mezi námi? Mně zdálo se — pocítil jsem to až příliš často! — že opravdovým přestupkem mezi námi jest, měl-li některý bratr příležitost osvojiti si více odborných vědomostí nežli bratr druhý — a ještě větším přestupkem zdá se býti, projevil-li takový někdy ochotu své vědomosti s jinými sdíleti a odmítavost nebyla projevem někdy slovy právě pečlivě volenými. Dílo, jakým jest náš Slet, k němuž zveme cizinu, k němuž zveme a na dále zváti budeme bratry z daleké otčiny, vyžadovati bude práci všech, každá síla musí býti vítána a upřímně míněný pokyn, nenajde-li souhlasu, ať odmítnut jest důvodem a ne poznámkou, která zanechati musí

jen pocíty trpkosti. Namítne-li někdo, že snad líčím naše vnitřní poměry poněkud temně, ať mi vysvětlí, proč někteří naši odborníci vzácných schopností a zkušeností s námi společně nepůsobí, ač byli ochotni své schopnosti v technickém ústředí našem uplatňovati a které jsme si svoji odmítavostí odcizili snad na vždy!

Ve vašich rukou tedy, Vy mladší činovníci, spočívati bude budoucnost Sokolstva amerického a proto hled'te, aby vše to, co až posud nám v práci překáželo, bylo z řad našich odstraněno. Představoval jsem si vždy středisko sokolské jako místo, kam člověk po celodenním boji životním s touhou spěje, aby pookřál v kruhu bratrském, ryze demokratickém, aby vzdálen všeho toho, co život náš otravuje, nabral zde novou chuť k práci, jak br. Vaníček volá k Sokolstvu v Čechách:

“Co nám pozlátko, co ty cetky života veřejného, lži otráveného, znechuceného zápasu stavovskými a třídními, bojem všech proti všem, který zanechává srdce vyprahlá, hlavy zmatené a kolem sebe poušť, jen poušť! Sem, v ten utěšený koutek Sokolstva opět a opět zapadáme, osvěžit se, nadýchat vzduchu po dusivých výparech nenávisti obecné i příslovečné české a žít aspoň chvíli životem radostným. Zde náš ráj srdce, kam utíkáme z labyrintu světa, zde útulek, v němž při zdatné práci tělesné též mysl ocelíme, ducha povznášíme, nacházejíce víru v dobro, ztracenou v zápasech denních, sebedůvěru a naději v konečné vítězství!”

Promiňtež, bratři a sestry, že použil jsem této příležitosti, abych k Vám promluvil přímo, otevřeně. Nevím, kdy by se mi k tomu opět příležitost naskytla a jelikož slibujete si od letošních slavností sokolských nový život, nový rozmach, pokládal jsem za svoji povinnost jako jeden nejstarší z Vás pověditi Vám, jakou přítež odložití musíte, máte-li k vytknuté metě bráti se rychleji, nežli jak viděli jsme to v dobách minulých.

ZÁVODY.

Závody letošní nelišily se v ničem od závodů minulých — jen to s radostí zaznamenávám, že v chování borců na závodisti byl značný pokrok. Snad my tu potěšitelnou změnu tak nepozorovali, jelikož vyvíjela se pozvolna před našimi zraky, ale vůdce družstva Č. O. S. br. Machovský, který přítomen byl našim závodům r. 1909 prohlásil, že v ohledu tom postřehl pokrok překvapující. Jest vidět, že aspoň v něčem učiněn byl mezi námi pokrok ku předu a zaznamenávám jej s netajenou radostí. Stará a stále stejná nedorozumění a stížnosti na způsob známkování cviků atletických u porovnání s cviky nářadovými, slyšeli jsme opět a slyšeti budeme, pokavád neodhodláme se k tomu, závody naše rozdělit a sice první den závody na nářadí a druhý den závody v athle-

tice. Výhody rozdělení tohoto, které jsem již před lety navrhoval, byly by mnohonásobné; nebylo by oprávněných stížností, že závodník musí s dráhy závodní spěti na nářadí, neb s nářadí na dráhu závodní, nebylo by sporů o úbor cvičební, nebylo by sporů o to, známkuje-li se výkon atletický příliš vysoko v poměru k nářadí, neb dle některých opět, známkuje-li se příliš nízko, a konečně znamenalo by to velikou úsporu času. Jeden den stačil by pro závody na nářadí i při větší účasti a při dobrém vedení půl dne by stačilo pro závody atletické. Namítáno bylo, že by tím podporována byla jednostrannost — ale kdyby k závodům na nářadí připuštěn byl jen ten, kdo přihlášen jest též k závodům atletickým a naopak k závodům v atletice připuštěn opět jen ten, kdo závodil též na nářadí a v prostných, bylo by nebezpečí jednostrannosti úplně vyloučeno.

Na počátku závodů zdálo se, že dočkali jsme se jednou toho, aby na závodisti přístup měli jen borci, soudcové, hosté a zpravodajové, neboť v prvních chvílích bylo milo pohlédnouti z povzdálí na ten pěkný obraz sokolské práce. Ale čím dále tím více cvičiště plnilo se lidem ba i dětmi obého pohlaví a bylo po obraze! Vinu nesla ta okolnost, že závody pořádané byly ve veřejném hřišti a ač řiditel tohoto snažil se zachovati je po dny závodů jen sokolstvu, bylo téměř nemožno zameziti přístup lidem, kteří zvykli jsou ve veřejném hřišti volně se pohybovati. — Při cvičení na nářadí pozorovati bylo tytéž nedostatky, které pozorujem v cvičeních atletických u převážné většiny našich borců. Vidíme, že posud málo pozornosti věnováno jest důkladnému osvojení si tvarů základních a to se vždy prozradí i u borce vyškoleného. Jakmile do sestavy vloudí se tvar nezvyklý, zanedbaný, už jest to hladkému provedení na závodu. Nepachtěte se, bratři tak po cvičeních vrcholových — cvičte od základů, což vám více prospěje jak po stránce tělocvičné, tak i po stránce zdravotní, neboť pilným cvičením základních cviků připravíte si celou svoji tělesnou soustavu pozvolna pro cviky namáhavější a přesnost v provádění obtížnějších sestav získati lze jen při methodickém postupu. Provádě-li cvičenec výkon nad své síly, nelze očekávati provedení přesného — přesnost, elegance, musí se pozvolným postupem každému vžit, až se mu stane přirozenou. — V bězích a skocích jako celek jsme hodně pozadu. Nepěkným dojmem působí, když borec při rozběhu pro skok daleký běží krokem těžkým, neb když na dráze závodní při běhu na kratší vzdálenost běží o plné šlápi. Věřím, že v mnohých jednotách nemají příležitosti cvičiti běhu venku, ale lehčímu, správnému běhu lze dobře cvičiti v tělocvičně. Nemilé zkušenosti zažilo družstvo Plz. Sokola z Chicaga při závodech letošních. Jeden z členů družstva nemohl se dostaviti k vůli za-

městnání a teprv když si závodníci pro něho došli, byli s to nastoupiti v plném počtu, jak závodní řád předpisuje. Tim se ale stalo, že družstvo nebylo pohotově v čas a dle pravidla ztratilo jistý počet bodů. Přijali ale osud svůj klidně. Výsledek závodů naleznou bratři na jiném místě — zde zmíním se pouze o br. Jindřichu Šmidlovi od Sokola Chicaga, který vyšel ze závodů jako první přeborník, k čemuž mu srdečně gratuluji. Pokud ještě jako mladík cvičil pod dozorem pisatele ve vyšší škole, předvídan byl mu skvělý úspěch na poli tělocvičném, neboť láska k cvičení a píle šla u něho ruku v ruce se vzorným životem a to jsou hlavní podmínky úspěchu. Závody řídil místonáčelník Obce br. Kostlán s druhým místonáčelníkem br. Pokorným.

Naši hosté.

Pravými drahokamy v pořadu našich sokolských slavností byla cvičení vzorného družstva z naší staré, a posud nám drahé domoviny, družstva Č. O. S. Byli to bratři: František Pecháček, Stanislav Matoška, Dr. Miroslav Klinger, Emil Pilát, František Drásal, Josef Malý, František Vaněček a Robert Pražák. Vůdcem družstva byl br. F. Machovský, nám známý již ze sletu r. 1909 — k družstvu pak přidělen byl též br. Jar. Jelínek, náčelník Župy Podtatranské, který byl vyslán k nám Českou Obcí, aby působením svým probudil ochabující činnost v řadách sokolstva česko-amerického. Měli jsme opět jednou příležitost přesvědčiti se, k jakému stupni vyspělosti sokolstvo české dospělo — na poselstvu celém pak ještě s větším potěšením mohli jsme přesvědčiti se o vlivu výchovy mravní, o vlivu výchovy ideové. Borci budili obdiv jako vyškolení cvičenci a všichni vespolek získali si srdce každého, kdo s nimi přišel do styku, jako sokolové, jako praví demokraté, jako celí muži. Budeme zde těžiti z příkladů jejich? Kéž bych mohl říci že ano, jak jinak by se v řadách našich pracovalo! Řekl jsem, že cvičení hostů byla pravými skvosty v pořadu našich slavností a výrok ten opět zdůrazňuji. Nedávám se nikdy k úsudku sváděti okamžitým nadšením, ani láskou, kterou výborní ti hoši u každého z nás si dobyli. Byl jsem zvyklý vždy přesně posuzovati zjevy na poli tělesné výchovy — nenadchnul jsem se nikdy pro cvičení taková, která při prvním dojmu oslňovala, ale postrádala ten hlavní podklad, jaký každé cvičení mítí má. Učení Tyršovo přes mocný vliv ciziny tak mocně se ve mne vžilo, že i tam, kde cvičení vyhovuje všestrannosti po stránce fyzické, hledám též krásno — dobře věda, že při bohatosti tělocvičného materiálu není nutno obětovati tělesné účinky krásnu a naopak. A tu projevití musím hostům svůj nelíbený obdiv. Skvostná tak zvaná "Londýnská prostná" (tvorba bratří Vorla a Mrázka) byla mi poněkud

známa z popisu a nemýlím-li se, byl s nimi učiněn pokus i u nás — ale družstvo Č. O. S. teprv nám právě krásy cvičení těch ukázalo. Každý prvek z nich cvičení sestaveno jest, proveden byl s příkladnou přesností, v těch nejobtížnějších sestavách nebylo nejmenšího pochybení nebylo u nás tak často vídané nedbalosti při provádění méně důležitějších tvarů a z toho měli by bratři naši hojně těžiti. Při cvičeních každý jednotlivec musí přispěti ku zdatu celku, toť části naší výchovy a co při lásce k věci sokolské, při dobrovolné kázni a methodické průpravě v prostných docíliti lze, to vzbudilo pravý obdiv nejen u nás, ale i u četných cizích odborníků, kteří byli přítomni vystoupení sobotnímu neb nedělnímu. Díky Vám, bratři! vystoupením Vaším sokolská věc zde nemálo získala a tím získalo i jméno česko-slovenské. (Hudební rozkošný Pospíšilův doprovod pro cvičení to obstarala ochotně klavírní virtuoska sl. Kamila Košařová.) — Nemenší obdiv vyvolala společná cvičení na trojích bradlech, kde sestavy obsahující i dosti obtížné tvary prováděny byly soudobně se vzácnou elegancí a jistotou a projevují zde vřelé přání, aby cvičení podobná i u nás byla více pěstována; působí mnohem příznivěji, nežli vrcholová cvičení jednotlivců, která jen utvrzují lid v tom mylném domnění, že našim hlavním cílem jest dospěti na nářadí až k hranicím akrobatiky. A tím sokolská věc nikdy mnoho příznivců nezíská. — Třetím číslem našich milých bratří byla prostná "Válečná," sestavena br. Jar. Jelínkem, symbolizující činnost sokolskou v době války a sice: Výzva k boji — lámání okovů — přísaha věrnosti — vzhůru do boje! — výměna stráží — spatření nepřítele — kopání zákopů — zápas v zákopech — útok — opouštění šiků utlačovatele a přebíhání k Rusům — útok bodákem — boj za svobodu — a vítězství sokolů. — Když jsem cvičení toto při zkoušce v Plz. Sokole sledoval, prozradil na mne br. zpravodaj denního listu, že jsem při pohledu tom zaslzel. Přiznávám se — a nehanbím se za to. Když r. 1912 splněna byla moje dávná touha a já s tribuny pohlížel na to nezapomenutelné divadlo na poli Letenském, kde dvanáct tisíc junáků českých prováděli svá prostná jako jeden muž — ve chvíli této, kdy hrud' přímo rozskočiti se chtěla radostí, kdy pocity před tím nepoznané pýchy mísily se s pocity přímo zoufalé bezmocnosti že nejsem s to k celé Americe zvolati: "sem pojd'te, sem pohlédněte, co sokolstvo české dovede!" — ve chvíli té kdy kol mne radostí slzel kde kdo — mé oko zůstalo suché. Tuhý boj existenční, nekonečné probíjení se za vytknutým cílem, strádání, odřikání se, řada zklamání a po těch opět nový a nový zápas, jen aby cíl vytčený neunikl — to vše zoceluje povahu člověka tak, že nezmálomyslní nad nezdarem, ale také slza neobjeví se v oku ani při pocitu největší radosti. A proč

zvlhlo oko při pohledu na cvičení Jelinkovo? Ten pohled na ty dobré české hochy a pomýšlení, že znázorňují nám tu vše hrozné, co sami byli prodělali, že zobrazili nám veškerá ta utrpení, tu odhodlanost, s jakou vrhali se v nebezpečí, že s heslem "ted' aneb nikdy!" vrhali se tam, kde smrt slavila příšerné své hody, jen aby milovaná vlast' svobodnou státi se mohla — při pohledu tom záležel jsem myšlenkami do těch hrůzných míst, kde rozhodováno bylo o osudu staré domoviny — viděl jsem tu Tyršovu národní gardu útokem hnáti proti brutálnímu nepříteli — viděl jsem ty české hochy krváčet — zmirat — a tu nediv se nikdo že oko i bojem životním otužilého muže zvlhnouti musí! — Br. Jelínek dokázal nám, že obdařen jest bohatým fondem tvůrčí síly, neboť i při symbolisování hrůz válečných ukázal, že vychází ze školy sokolské, která ladnost slučuje se vši naší práci. Nepřeháním, řeknu-li že bratři naši zanechali zde dojmy, které musí mít dalekosáhlý vliv na naši činnost, neboť kde kdo prodchnut jest nadšením, které, jak pevně doufám, tak záhy neochabne. Pětičlenná delegace vedená br. Bílkem (prof. Jan Hiller, red. Sok. Věstníku, prof. Jos. Kraus, Jan Havránek a jednatel Obce br. Jan Pelikán) snaží se o to, aby u nás ujalo se lepší pochopení pro tu pravou ideu sokolskou a výsledek posláni poselstva, jak po stránce tělocvičné tak i po stránce ideové shrnouti lze v tato slova: lepších misionářů k nám bratři zaoceánští poslati nemohli!

Veřejná cvičení v Coliseu.

Korunou závodů obvykle bývá veřejné cvičení, kterým teprv, když ukojili jsme touhu bujného mládí po zápolu, skládáme před zraky širší veřejnosti účty ze své výchovné práce. Zde ukazujeme rozdílné cesty, kterými vedena jest výchova mužů a výchova žen — kde cviky mužů symbolisují sílu, cviky žen pěstujeme vytrvalost, pěstujeme též uhlazenost, kterou i moderní žena vynikati má — jinými slovy, že u nás ani v tělocvičné žena nepřestává býti ženou. Zde ukazujeme též — vlastně správněji řečeno, měli bychom ukazovati — jak bohatou látku cviků tělesných přispůsobiti dovedem živé letoře dítěte a jak při tom pohybu čilém dítě cítí se býti šťastným, jak vyhovujeme bujnosti mládí a při tom dbáme toho, aby to tělocvičné učivo přispůsobeno bylo nejen tělesné, ale též i duševní chápavosti dítěte. Zde podán má býti ten pravý postup naší výchovy, od dětí věku nejútlejšího až tam, kde sokolové a sokolice podávají vrchol toho, co v cvičeních společných vytvořiti dovedem. Ale tento krásný, methodický postup zůstává posud u nás jen pouhým přáním. Snad budoucně i po této stránce budeme moci zaznamenati žádoucí pokrok.

Letošní svátky sokolské skončily veřejným cvičením ve velké síni Coliseum v sobotu a v

neděli odpoledne. V sobotu nebyla návštěva tak velikou, jak za stávajících poměrů jinak ani očekávati nelze, za to ale v neděli obrovská místnost byla naplněna až do posledního místečka. A tu připomínám našemu členstvu to, co prohlašoval jsem již před lety, že stává-li organizace české v zemi této, která jediné jest s to z úzkého prostředí našeho proniknouti do širší veřejnosti, upoutati tak pozornost ciziny k živlu česko-slovanskému a vynutiti si obdiv, jest to jediné sokolstvo a špatnými jeho rádci jsou ti, kdož poukazují mu na četné jiné cíle a odvracejí snahu jeho od cíle hlavního a sice: "tělesné a mravní povznesení českého člověka!" Obětavých a schopných pracovníků nemáme mnoho a musí-li oni podílet se na všech četných podnicích, jaké sokolstvu stále jsou vnucovány, musí zanedbat i své a též v práci po krátkém čase ochabnouti. Zvykněme si na dělbu práce — ať sokolstvu ponechána jest péče o tělesnou a mravní výchovu česko-slovanského lidu a ono bude mít práci plné ruce, bude-li chtít povinnosti této plně dostáti!

Pro obmezenost místa není možno rozepsati se podrobně o každém cvičení, která při tomto vystoupení našem provedena byla a poukázali na některé vady, ať přijmou to naši vedoucí ne jako výtku, ale jako upřímně míněné upozornění pro budoucnost. Prvním číslem byly hry dítek (vedl br. Holán) a tu ukázalo se, jak vděčnější byla ukázka různých her proti nezdařeným pokusům s prostnými, která obyčejně vždy jen smích budila. Zdůrazňuji opět, že my nechceme diváky bavit, tím méně bavit zjevy, které vyvolávají jen smích. Práce naše jest vážná a v tom máme veřejnost při každé příležitosti utvrzovati. I zdařilá hra jest s to diváka obveseliti, ale tu pohnutky k veselosti jsou docela jiné, než jak vídali jsme v místnosti, při nepodařených cvičeních prostných. Jedině co by se dalo vytknouti jest to zapazování při nástupu. Proč neponechati při delším pochodu pažím volný, přirozený pohyb? Jistá poloha paží dá se odpustiti jen tam, kde mezi cviky prostnými jsou krátké vložky pochodové, ale při nástupu a odchodu ponechme pažím volný, přirozený pohyb! Malá děvčátka župy Střední (vedla sestra Prehalová) provedla cvičení kroužky dřevěnými. Nástup pěkný, krok svižný, uhlazený, což zaznamenávám s nemalým potěšením, poněvadž viděti jest aspoň v něčem pokrok. Cvičení však mohlo právě tak dobře provedeno býti bez náradí. Přimlouval jsem se vždy za to: volíme-li cvičení některým náradím, hledme uplatnit náradí to cvičením takovým, pro jaké cvičení určeno jest. Se stanoviska tělocvičné hygieny dovolím si upozorniti ještě, že mocnější svalstvo nohou a trupu vždy činí větší nároky na vytrvalost a proto při cvičeních složitých máme snažiti se paže zaměstnati více, aby poměr námahy zůstal si stejným. Zde však

zaměstnány byly končetiny dolní mnohem více, nežli paže. Provedení bylo celkem pěkné. — Chlapci (vedoucí br. Bednářik) provedli cvičení prostná skupinová. Cvičení i skupiny byly ladně sestaveny, ale upozorňuji opět, nač při sestavování cvičení pro dorost měli bychom míti na mysli, že jednodušším cvičením, které jest sestaveno tak, aby odpovídalo živému temperamentu dítěte, ukážem, že rozumíme potřebě dítěte jak po stránce tělesné, tak i po stránce duševní a že víme, jak daleko se odvážíti, když sestavujeme cvičení pro jistý věk. 16 dobá cvičení s obraty jsou cvičení pro takový dorost příliš složitými, což také zavinovало nejistotu v provedení. V cvičení zrcadlit se má živá, po čilém pohybu bažící letora dítěte a kdyby se naši bratři s tou myšlenkou již jednou sprátlili a byli přístupni pokynům zkušenějších, záhy bychom byli s to i po této stránce zaznamenati pokrok. Skupiny prováděny byly pěkně. — Ženský dorost (vedl br. Brouk) provedl prostná ze VII. Sletu v Praze. Pokud se provedení týče, bylo opět viděti, že prostná jsou v našich tělocvičnách jen ledabyle prováděna, neboť i tak zvané taneční kroky, které by měly býti u nás jaksi domovem, nebyly prováděny správně, přesně. To ovšem vedoucí již v posledních dnech napravit nemůže, vinu hledati lze v tělocvičnách, kde methodický postup cvičení a přísný dozor na správné provádění cviků nejednodušších zůstává u nás posud jen pouhým přáním. O cvičení samém řekl bych, ač nevím, nebylo-li to vinou chybného nácviku, že některé polohy paží a rukou byly velice nepřirozené a proto ladnému provedení byly na závalu. — Dorost chlapecský též provedl prostná VII. Sletu (vedl br. Kostlán) a oboje cvičení působila na mne dojmem, že v naší sokolské soustavě nejsou ještě přesně vytčeny hranice, v nichž pohybovati se má práce naše pro různý věk a také vliv cvičení dospělých zde posud jest patrný — někde až příliš do popředí vystoupil. Doznati ale musíme, že ty hranice tělocvičnou paedagogii vytčené pro prostná dorostu překročena byla více v cvičení menších chlapců, o nichž zmiňuji se hořeji, s nimiž předstoupili jsme před kritické odborníky jako se svojí prací původní. Vystoupení, jaké bylo v Coliseu kde tolik lidí i cizích práci naši posuzuje a kde oko cizího odborníka zrovna pátrá po něčem, co by nám vytknouti mohl, měl býti ukázan přesný obraz rozdělení učiva ne jen dle tělesné působivosti ale též i dle duševní chápavosti dorostu. Dejme na př. dítěti, které se sotva čísti naučí, předříkávati klasickou báseň, ono se jí třeba naučí, ale odříká ji jako natažený automat. Dejme dítěti složitá cvičení rázu takového, jaké připravujeme pro dospělé, ono si je po častém opakování osvojí, ač s velkým stupněm duševní námahy, což nikdy by nemělo býti — a pak na místě veselého, radostného výrazu tváře vidíme jen výraz úzkosti,

aby v tom labyryntu různých, často i nelogicky sestavených pohybů nezbloudilo. A to nelze nazvati tělesnou výchovou ani pa stránce paedagogické ani po stránce zdravotní, poněvadž při cvičeních takových pracuje více duch nežli tělo. A tomu měli by naši bratři nyní již aspoň trochu pozornosti věnovati. — Sestry od Župy Jihoslovanské (vedoucí br. Bazdeřič) provedly cvičení vějíři, které lze spíše nazvati tancem, při němž vějíř byl pouze na překážku volnému, vydatnějšímu pohybu paží. Bylo by na čase, abychom v našich tvorbách věnovali pozornost našemu nářadí, kterým lze ještě tolik původního krásna vytvořiti, že není třeba ohlížeti se po pomůckách, které do naší soustavy nepatří a zavádějí až na pokraj titěrnosti. Muži od téže Župy provedli pěkné cvičení kopími, ač vydatnější a všestrannější pohyby by byly dojem cvičení ještě zvýšily. Provedení bylo dobré. Cvičení valaškami Župy Ludevit Štúr (vedoucí br. Jacoba) bylo již na tělocvičné pohyby vydatnější a též dobře provedeno, ale nemohu jinak než projevit přání, viděti milé bratry Slováky, aby nám ukázali svoji dovednost též jiným nářadím. — Vystoupení žen lze právem nazvati nejlepším číslem ze všech cvičení prostných. (Vedla sestra Prchalová, předcvičovaly sestry Havlova a Zabalova, velel br. Košar.) Při krásných, k živému pohybu přímo povzbuzujících zvucích Pospíšilovy hudby provedly cvičení VII. Sletu pěkně a sklídily bouři zasloužené pochvaly. Cvičení samo jest pečlivě propracováno, jest v něm naznačena cesta, po níž tělesná výchova žen bráti se má a sice, dá-li dobře volené cvičení na nářadí ženě sílu a souměrný vývin, že prostná jí dají vytrvalost, uhlazenost, eleganci. Ale nejsem s to domysleti se, odkud, jak a proč vloudilo se do jinak pěkného cvičení nepěkné, toporné ohýbání zápěstí při připažování a obrazech, poloha to, která mimoděk připomíná až příliš tance egyptské, jimiž interpretováno jest vše, jen ne to, co my cviky tělesnými znázorniti chceme. To bylo to jediné, co působilo poněkud rušivě. Nástup i odchod byl zdařilý, rozstup bočný i čelný jakož i zachovávaní téhož mohl bratřím sokolům býti vzorem. — Následovala symbolická cvičení mužů (tvůrce br. Košar, vedoucí br. Kostlán a br. Pliska, ukazovatel br. Tomeš.) Když jsem při zkouškách cvičení toto sledoval, zmocnily se mne obavy, že br. Košar učinil pokus, který bude nad síly, lépe řečeno nad schopností cvičenců a že tvorba jeho bude trpěti velice nepochopením. Litoval jsem ho již předem, jako litujeme hudebního skladatele, jehož skladba přednášena jest nevyškolenými hudebníky. Symbolická cvičení nehodí se pro velké massy — provedení vždy musí trpěti a myšlenka tvůrce v tom chabém provedení pak zaniká. Druhým kamenem úrazu při provádění symbolických cvičení větším počtem jest, že cvičení druhu takového nelze sestaviti

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB.
CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

VECHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V CHICAGU, ILL.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ, 1928 S. 63rd Court, Berwyn, Ill.

Editor:

Tiskový výbor: Dr. K. Neuman, Aug. Ralsler, M. Brichla, 2551 So.
Turner Ave., Chicago, Ill.

SUBSCRIPTION - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - Do ciziny \$1.25

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatele Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

JARKA KOŠAŘ, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotnutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 2146 BLUE ISLAND AVE., CHICAGO, ILL.

v logickém, řekl bych v harmonickém postupu, jako obyčejná prostná, který paměti cvičení značně napomáhá a tu musí-li cvičenec zápasiti stále s pamětí, nemůže přesnému provedení věnovati dostatečnou pozornost. Ale přes to s potěšením zaznamenávám, že ač provedení nebylo daleko takové, jak by si byl tvůrce cvičení přál a jak by jeho námaha a obětavost zasluhovala, přec jen dopadlo lépe nežli jsem očekával. Jak s hora podotknuto, zákrytu a rozstupu měli by se bratři sokolové učit od sester sokolic. Když sledoval jsem ty různé postoje, zvláště výpady a polohy paží, viděl jsem opět — jako viděti mohl každý — truchlivý výsledek toho, že naši borci rádi vyhýbají se prostným. A přec nemůže nic tak demonstrovati před veřejností výsledky naší výchovy tělesné, jako když vidíme, jak každý cvičenec jest s to ovládati tělo své, každý sval má ve své moci a že ko-ordinace jeho jest tak vypěstována, že ty mocné skupiny svalstva bleskurychle vykonají to, k čemu z duševní dílny naší jest jim povel dán. Při prostných máme teprv ukázati ty pravé výsledky naší výchovy a to v řadách našich až posud není dostatečně chápáno. — Posledním číslem programu byla cvičení dřevěnými kroužky, které sestavil br. Tomeš pro ženy Župy Střední. Cvičení pěkně sestavené, bohaté na vydatné pohyby, skupiny pak svědčí o vkusu a značném stupni vrozené tvořivosti. Zdálo se z počátku, že cvičení jest druhu takového, že nácvik většímu počtu různě cvičených cvičenek bude působiti

obtíže, ale přes to provedení lze nazvati ne-li vzorným, tedy velice uspokojivým. Na konec ještě několik slov o hudbě, kterou pro Sletová mužů složil br. A. M. Hess. Nejsem hudebníkem, abych skladbu posuzoval se stanoviska odborného, ale stěžoval-li si někdo na to, že hudba cvičením vůbec nepřiléhala, tu musím se s ním v úsudku rozcházeti. Nesmíme zapominati na to, že jak symbolická cvičení nelze sestaviti v logickém postupu a přesném rytmu, tak nelze složiti pro cvičení taková hudbu. A je-li cvičenec zvyklý cvičiti stále přesně dle "ráz! dva! tři! čtyři!" od počátku až do konce, jest tuhou zkouškou pro něho přispůsobiti pohyby své rytmu, který se stále mění. My víme, že i při obyčejné, obvyklé časomíře cvičenci, nejsou-li obdařeni vrozeným rytmem, mají při provádění cvičení nemalé potíže, že musí býti v pravidelném tempu udržování hlasitým počítáním, což možno pak očekávati od takových, když mají prováděti složitá, neobvyklá cvičení v rytmu nepravidelném? A to jsou věci, na které při pronášení úsudků by nemělo býti zapomináno.

A nyní, bratři, cvičitelové a cvičitelky, chopte se s chutí nové práce s předsevzetím, že budete od nynější doby věnovati více pozornosti prostným, neboť tak usnadníme budoucím vedoucím při sletu práci a hromadným zdařilým vystoupením získáte myšlenku sokolské nové obdivovatele, nové stoupence. Vy pak bratři sokolové a sestry sokolice, nevyhýbejte se prostným, neboť ta jsou hlavní částí výchovy. "Jednotlivec ničím — celek vším!" Učte se potlačovati v sobě touhu po vyniknutí nad jiné jako jednotlivci — ale přispěj každý k tomu, aby celek budil obdiv. I Američané mohli by postaviti proti nám do pole vyškolené jednotlivce na náradí — ale když spatří naše společná prostná, tu zůstanou s úžasem státi a prohlásí, že něco takového u nich jest nemožným. A jaká to krásná příležitost pro nás, když můžeme zvolati na to: "Ano, víme to — ale u nás zkázněných sokolů to možným jest!" A k tomu pracujte nyní ze všech sil — ať při budoucím Sletu spojení sokolstva česko-slovanského v Americe spatříme takový počet cvičenců, jakým žádná jiná národnost v zemi této pochlubiti se nemůže. Možné to jest — jen nebudeme-li záhy zapominati, co jsme byli v dnech slavnostních slibovali!

Cvičení ukázková.

Svátky sokolské zakončeny byly — vlastně zakončeny býti měly cviky ukázkovými, kdy vedoucí naši, obdařeni tvůrčím duchem, přednáseti měli své "tělocvičné básně". Žel však, že neblahé nedorozumění, zaviněné snad všeobecnou únavou působilo, že nemohl jsem býti cvičení těch svědkem, abych jako svědomitý zpravodaj bratřím a sestrám podati mohl referát o tomto ne méně významném dnu. Zahá-

Jení cvičení oznámeno bylo totiž na 5. hodinu odpolední, ale v osm hodin v místnosti pro cvičení určené posud se neúnavně křepčilo a jelikož v době té povinnost volala mne jinam, nemohl jsem provádění cvičení ukázkových býti svědkem. Zmíním se jen o některých, které měl jsem příležitost pozorovati při předběžných zkouškách. Br. Grim od Sokola Komenský z Clevelandu provedl "cvičení devítky" a ač není to jeho původní práce, zasluhuje si plné uznání za vzorný nácvik — též bratřím cvičicím dlužno vzdáti pochvalu za chuť a vytrvalost, s jakou se nácviku věnovali. — Br. Koleny od Sokola z Town of Lake provedl s osmi pěkně vycvičenými sokolicemi cvičení tyčemi, která před nějakým časem uveřejněna byla v technické příloze našeho orgánu a sestavena byla na hudbu naší Besedy. Tvůrce cvičení tohoto měl dva cíle na mysli a sice ukázati četné různé způsoby tyčemi s rejdovitými menšími vložkami a při tom seznámiti cizince s krásnými českými melodiemi — škoda tedy, že cvičení toho nikdo z čelných vedoucích si nepovšiml, aby provedeno býti mohlo větším počtem cvičenek v Colliseu. Provedení bylo pěkné a slouží jak cvičiteli tak i cvičenkám ku cti. Tentýž cvičitel provedl s družstvem dorostenek tanec, který měl velice pěkný začátek. Zobrazena byla v něm všechna ta bujnost a přímo hořící touha po tom, aby potlačovaná energie mládeže vybuchnouti mohla v celé své síle a při tom přece udržována jest v hranicích tělocvičného krásna. Začátek tedy pěkný, slibný a žel, že zakončení dojem cvičení toho valně porušilo. Obraty v podporu ležmo a přeskoky přes na zemi ležící cvičenky činilo dojem, jako by se byla ta mladistvá potlačovaná síla z moci cvičitele rázem vymkla a zbavena dozoru, vyvrcholila v bujnou nevázanost. — O cvičeních ostatních nejsem s to se rozepsati z příčiny s hora uvedené, neboť neopírám úsudky své o úsudky jiných. Bylo by k přání, aby budoucně ukázková cvičení dána byla do našeho pořadu tam, kde mohou býti předváděna před širší veřejností a před cizími odorníky. Malá taneční síň, diváky ještě většinou naplněna, pro takové ukázky naprosto se nehodí. Že v případě takovém musí býti veden přísný dozor nad tím, jakými ukázkami naše organizace má býti před širší veřejností reprezentována, rozumí se samo sebou. Při tvoření cvičení ukázkových musíme míti na zřeteli na místě prvním účelnost cvičení t. j. abychom touze po krásnu neobětovali účinek, jaký každé cvičení míti má t. j. všestranný vývoj. Dále nesmíme spoléhati při cvičeních těchto na fantastické kostýmy, světelné efekty neb jiné trety, aby dodaly cvičení našemu krásy. Trvám stále na tom, že neobstojí-li tělocvičná tvorba naše, provedená jen v obvyklém úboru cvičebním, tu prozrazujeme, že za těmi umělými pomůckami snažíme se ukrýti nedostatky toho, co jsme vytvořili. Nespolehejme tedy na

optický klam. Vezměme na př. "Londýnská prostná" nebo Jelinkova "Válečná" našich bratří z Čech — potřebovala ona k zvýšení efektu nějaký umělý přívěšek? Věřím, že účinky tělesné i krásno tělocvičné lze sloučiti tak, že netřeba ohlížeti se po pomůckách umělých, aby krásu tvorby naší zvyšovaly. To ponechme divadlům, kam lid chodí se jen bavit — k nám choditi má pro poučení!

Drobné vzpomínky.

Místnost pro závody naprosto nevyhovovala a nevím, jaké pohnutky vedly k jejímu získání. Běhy byly ztěžovány tím, že nebylo dosti místa pro běh 100yardový a musilo se běžeti se zatáčkou — ani pro skoky nebyla půda náležitě upravena, což borcům nemálo vadilo.

— S nemalým uspokojením zaznamenávám, že br. Martyny z New Yorku, když družstvo jeho sokolic nastoupilo k závodu v prostných, odepřel souditi a zaujal místo vedoucího. Družstvo jeho obdrželo první cenu, což jest důkazem, že připravováno bylo pro závod tento jednou z našich nejlepších sil odborných.

— Co tělocvičnou činnost mužů u nás velice charakterisuje, jest, že vyjma družstva sokola Komenský z Clevelandu, ukázková cvičení prováděly jen ženy. Jest vidět, že muži pachtí se jen po cvičení na nářadí a vše ostatní zanedbávají. Nemyslete, bratři, když ukážete tu svoji sílu a obratnost, na nářadí — že byste měli též ukázati, že jste s to zobraziti též kus tělocvičného krásna a tak ukázali všestrannost své výchovy?

— Před lety byla to rodina Paterova, z Chicaga, z níž vycházeli prvotřídní závodníci a nyní jest to opět rodina Šmídlova, neboť všichni tři bratři Šmídlové uplatnili se v letošním zápolu statečně, jak vysvitá z výsledků, na jiném místě uveřejněných.

— Že v pořadu slavnosti vyskytly se zmatky a nedorozumění, která též měla v zápětí ztrátu času, jest pravda — ale při té obrovské práci, jakou výboři měli, nelze jinak. A proto nekritizujme různá opomenutí neb nedorozumění. — Kdo někdy ve výboru Sletovém pracoval, ten ví, jak i při té nejlepší vůli a obezřetnosti mnoho věcí bývá opomenuto.

— A na konec ještě něco, což sice nepatří do referátu technického, ale nevím, zdali někdo jiný na to upozorní a proto jen několika slovy připomenou toto: nemyslete, bratři a sestry, že bychom se našim milým hostům byli zavděčili mnohem více jedním společným formálním uvítáním, nežli když každý večer k nějakému "uvítání" musili do jiné síně? Naši hosté by byli tak získali více času pro sebe, který mohli výhodněji použiti a odborné síly naše i jejich měly by více příležitosti náhledy své vyměnit, což by oběma stranám jen ku prospěchu sloužiti musilo. A — last but not least — bratři ho-

sté naši by nebyli opouštěli Chicago k smrti utmácení. My to sice doře myslili, ale — pouhé "myslit to dobře" někdy způsobí více zla nežli dobra. Pamatujme si tedy aspoň pro budoucnost. Na zdar!

Posudky denních listů o slavnostech sokolských:

PŘÍJEZD HOSTŮ.

(V neděli, dne 21. srpna.)

Nádherný den, neděle celá ze zlata a národních barev, uvítala naše milené a vzácné hosty v Chicagu včerejšího odpoledne. Přijeli šťastně, zdraví, veselí a nadšení a byli tou naší americkou metropolí přivinuti na bouřlivě nadšením a dojmy se dmoucí prsa.

Byl to jeden z nejkrásnějších dnů v našem národním životě onoho květnového odpoledne, když jsme vezli ze severozápadního nádraží do hotelu Blackstone profesora Masaryka a provolávali slávu příštímu prezidentu Československé republiky. Včera vítali jsme poselstvo vlasti svobodně, výkvět výkvětu našeho národa, to nejlepší, co mohlo nám sem poslati československé Sokolstvo a v poselstvu tom muž, který za svoje postavení se v čelo odboje proti Rakousku, v době, kdy ještě katova oprátka vznášela se nad hlavami rebelantů, byl na mnoho měsíců vržen do rakouského žaláře a slyšel čten svůj vlastní ortel smrti. Jaký div, že vítali jsme je jasotem, se slzou radosti v oku?

Přijeli šťastně v čas, v nejlepší dobu, tak že je za nedělního odpoledne mohl uvítati československý lid v Chicagu svým množstvím v našich ulicích, které se ozdobily jako dívčiny, vítající junácké hosty nejsličnějšími úsměvy.

O to, že se dostali do Chicaga včas, v neděli za časného odpoledne, když ještě v sobotu v poledne byli na palubě zámořského parníku, mají zásluhu činitelé, kteří v New Yorku vše připravili, aby jejich vylovení šlo jako na drátkách bez nejmenšího nepotřebného zdržování.

V přístavu.

Jak našim lidem, připravujícím vše k příjezdu hostů v New Yorku bylo, když v sobotu v deset hodin ráno, na kterou dobu byla loď America hlášena, nebylo po "Americe" v přístavu ještě ani památky, lze si představit. Dr. Mueller, jenž výpravu v New Yorku očekával, dostal teprve v 11. hodin oznámení, že loď vjíždí do přístavu. Teprve půl hodiny před polednem objevil se zámořský kolos zrakům lidí, čekajících na pieru a teprve v jednu hodinu vyšli naši hoši — první ze všech pasažerů na celé lodi — na pevnou půdu pevniny americké. Jak bylo vše výborně připraveno, bylo viděti z toho,

že prohlídka přístavních úřadů i celni konala se pouze pro formu letmo a zavazadla hostů byla rovněž první, která byla vynesena z lodi. Na pieru byli naši hosté očekáváni mimo dra. Mullera a zástupce newyorského Sokolstva vyslancem Drem. Štěpánkem, jenž přijel z Washingtonu je uvítati, drem. Prusíkem, československým generálním konsulem v New Yorku a veškerým personálem konsulátu, jakož i množstvím jiných zástupců československého Sokolstva.

Delegace byla odvezena do hotelu Vanderbilt, kde byla na obědě hostem vyslance dra. Štěpánka, načež odvezena do Sokolovny a tak navštívila newyorskou českou čtvrť. Tam pobývali hosté téměř do odjezdu vlaku, ke kterému byli dovezeni včas, aby nemuseli dlouho čekat. Dru. Muellerovi podařilo se získati pro delegaci zvláštní kompartmentní Pullmanův vůz, ve kterém měli pohodlnou cestu do Chicaga.

Příjezd do Chicaga.

Jak jsme již včera psali, jest stanice Union nejnepříhodnější ze všech chicažských nádraží k vítání hostů a mnoho našich krajanů, kteří se vydali na nádraží v očekávání nějakého slavnostního hromadného projevu, k jakému ku př. došlo při vítání vyslance Dra. Štěpánka, bylo zklamáno.

Když vjel vlak do stanice — několik minut před určeným časem — byli z vozu vystupující hosté přivítáni několika členy pořadajícího výboru a zástupcem "Svornosti", red. Pšenkou a bez otálení vedeni novým podjezdem pod Canal ul. na prostranství, kde bude státi nová stanice a kde nyní jest velmi příhodné místo pro automobily. To však připravilo sklamání stům a snad tisícům lidí, kteří marně napínali krky a připravovali se k volání "sláva" a "nazdar". Pojednou se všichni tito lidé dověděli, že hosté jsou již z nádraží venku a vsedají do automobilů na protější straně ulice. Nastal pohyb lidské massy v tu stranu, ale málo bylo těch, kteří se dostali do ohraženého prostranství na západní straně Canal ulice. Tam zajížděly jeden za druhým ozdobené automobily, které přijely z nádraží pod vedení Sokola Struppla a vítacího výboru a hosté, když byli několika novinářskými fotografy do kamer "chyceni", nasedali do automobilů po jednom nebo po dvou, vždy ve společnosti některých členů pořadajícího výboru. V prvním automobilu s pořadajícím výborem jel vůdce sokolské delegace, náměstek náčelníka Čsl. O. S. br. Bílek, v pátém automobilu senátor Klofáč.

Českými čtvrtěmi.

Bylo již nedaleko pěti hodin, když se celý dlouhý průvod, skládající se asi z jednoho sta automobilů hnul směrem k českým čtvrtím po

Jackson boulevardu. Po této třídě jelo se pouze na Halsted ulici, dle pořádku změněného v poslední chvíli. Nejelo se po boulevardech do Douglasova parku, jak bylo původně určeno, ale českými čtvrtěmi, po Halsted na 18. ulici, kolem Plzeňského Sokola na Ashland ave. na 22. ulici. Plzeň nevěděla ničeho o tom, že budou vezeni hosté jejími ulicemi, nicméně kupilo se na těchto množství lidí, vylákaných z domů zvuky automobilových trubek, které vjezd průvodu do českých čtvrtí hlásaly. Ulice Plzeň, vyzdobené obchodnictvem, majiteli domů, působil na hosty milým dojmem a všichni se zálibou pohlíželi na budovu Plzeňského Sokola, jejíž fronta byla vkusně vydekorována.

Po 22. ulici jelo se pak až na Kedzie ave. Právě vítání se strany československého obecnstva započalo na Marshall boulevardu, kde byl průvod očekáván hudbou, Sokolstvem, dorostem, trubači a hudebníky atd. Kolem dokola pak tiskly se zástupy československého lidu. Zde došlo ke skutečnému seřazení průvodu, jímž vedeni byli hosté do sokolovny na Lawndale ave. Malebný průvod vinul se po Kedzie ave. mimo budovu Sokola Chicago, krásně vyzdobenou a na 26. ulici, jejíž perspektiva plná praporů národních barev skýtala ladný pohled.

Diváku, stojícímu na 26. ulici nedaleko Lawndale ave. jevil se průvod, blížící se k cíli takto:

Průvod.

Za lesem vysoko strmicích náherných praporů amerických i československých, jichž jásavé barvy se ladně snoubily v jeden nanejvýš harmonický celek, ubírala se hudba, hrající ráznou sokolskou bujarostí dýšící pochody. Hned za ní zapestrily se dlouhé řady temně rudých košil, šedými kamizolemi věnčených. Po nich následovaly dlouhé čety drobných kánat, oblečených v čisté bílé halenky s temně modrými kalhotami nebo suknicemi. Naše drobtina s pravou sokolskou ukázněností udržovala přesně řady a vykračovala si rázně do taktu v naprosté neporušenosti. Pohled na ni byl prostě nevyličitelným.

Maličkým zářila očka radosti, nadšením a hrdostí, že i oni jsou příslušníky našeho slavného národa, že i oni se smí počítat v řady těch, z nichž rekrutuje se dorost, příští naši Sokolové, naše chloubka a výkvět národa. Hned pak za nimi kráčely statně čety dorostenek, stejně oblečených jako kánata. — Kdo zůstal doposud chladným, tomu srdce při pohledu na tolik slídných děv růměnných lící jistě radostí zabušilo, zarosilo se oko a prsa dmula se hrdostí a pýchou, že tolik děvčátek v cizině zrozených se hlásí veřejně ke svému československému původu.

Následovaly celé řady Sokolů temně modrých s trubačským a bubenickým sborem v če-

le, pak Sokolici v obleku občanském a neko-
nečná řada vyzdobených automobilů s hosty.

Celé uspořádání průvodu bylo velice vkusné a působilo nezapomenutelným dojmem. Ani jinonárodovci netajili se obdivem a uznáním, což dávali velmi nadšeně na jevo. Průvod náš vynikal zejména svou ukázněností, barvitostí a ustavičně oku lahodící pestrostí daleko nad všechny naše průvody zde obvykle pořádané.

V sokolovně Havlíček-Tyrš.

Když dospěl průvod na Lawndale ave., utvořil se z předvoje Sokolů, Sokolic a dorostu špalír, jímž vjely automobily s hosty před vchod budovy Sokola Havlíček-Tyrš, kde hosté vystoupili a byli uvedeni do síně. Před jevištěm, na kterém stanuli s členy pořadatelského sjezdu, skupila se sokolská mládež, pak Sokolice a Sokolové a za těmito bylo vpuštěno do síně tolik obecnstva, kolik ho pojala.

Zde na jevišti, krásně vyzdobeném národními barvami došlo k oficiálnímu uvítání mile-
ných hostů. Po americké hymně, kterou zahrála hudba, předstoupil před delegáty starosta České Obce Sokolské v Americe, bratr Josef Plaček, a srdečnými slovy vzpomněl toho, jak za sletu minulého bylo poselstvo české Ameriky vítáno v Praze, jak mělo příležitost obdivovati se z vavřínů, jichž sobě Sokolstvo vydobylo. Prohlásil, že se československá Amerika vynasnaží, aby hosté ze staré vlasti byli tak srdečně uvítáni zde, jako byli zástupcové Ameriky vítáni ve staré vlasti. Proslov bratra Plačka byl několikráte přerušován bouří potlesku a voláním slávy.

Na to promulvil br. Jarka Košar, vzletně a srdečně, ne dlouhou, ale za to jadrnou zdravici, ve které připomenul, že sokolské svátky československé Ameriky byly by nemyslitelnými bez zastoupení Sokolstva ze staré vlasti. Pravil, že náš úkol zde v Americe není snadný, poněvadž máme dvě vlasti, k nimž jsme vázáni páskami krve, lásky a vděčnosti. Jestliže je však souze-
no té zámořské větvi československého národa někdy v budoucnosti utonouti v moři amerického národa, bude se Sokolstvo americké snažit okamžik ten co možno oddáliti a o to, aby po nás zůstala čestná památka v příštích generacích.

Po vřelých slovech Košarových, jež vyvolala bouřlivou ozvěnu, zahrála hudba hymnu "Kde domov můj?", načež uvítal hosty srdečnými slovy jménem tisíců krajanů chicažských dr. J. Smetánka, chicažský konsul republiky Československé.

Jménem Slovenské Lígy a jejího I. Okresního Sboru uvítal delegáty p. Martin Húska, po jehož pohnutých slovech zahrála hudba slovenskou hymnu "Nad Tatrou se blýska" . . .

Po té měli jsme příležitost slyšet prvního slova z úst hostů. Byl to vůdce sokolského poselstva, br. Bílek, jenž předstoupil a pravil:

"S pohnutou myslí, ale se srdcem rozradostněným chápu se slova, abych jménem poselstva Československé Obce Sokolské poděkoval vám za vřelé přijetí na půdě svobodné Ameriky. — Jsem šťasten, že první mohu tlumočit srdečné pozdravy nejenom z matičky Prahy, ale z celé Československé republiky. Též přináším pozdravy od Československé Obce Sokolské sesterské Obci Sokolské v Americe i všemu lidu československému zde za mořem.

Přijeli jsme nejenom účastníci se vašich svátků sokolských, nejenom utužiti ony pásky, jež nás vízí, ale i přinéstí díky za tu lásku, obětavost a nadšení, které jste projevíli v čase války ve prospěch naší svobody a Československé republiky. Dík náš platí v první řadě americkému Sokolstvu za jeho krásnou pomoc, která umožnila lonského roku onen mohutný projev síly a vůle národa — všesokolský slet. Jen přispění amerického Sokolstva dlužno děkovati, že slet byl umožněn a zajištěn.

Děkuji opětovně za upřímné přivítání, jež se nám ve vašem středu dostává a sletu amerického Sokolstva volám srdečné "Nazdar!"

I řeč br. Bílka byla několikrát přerušena potleskem a vyvolala v tisícíhlavém shromáždění veliké nadšení.

Na to představen byl senátor Klofáč, který uvítán byl hromovým potleskem. Ujal se slova a pravil:

"Jest to potřetí, co jsem v Americe mezi vámi. Poprvé bylo to roku 1909 na vašem sletu, pak roku 1913 a konečně nyní. Co vše se změnilo od mé poslední návštěvy v Americe! Mezi tou dobou a dneškem leží moře lidské krve.

Roku 1909 byli jsme ve Filadelfii v domě Svobody, památném pro celý svět. Tam viděli jsme historický kalamář i památné péro, kterým otcové tohoto národa podpisovali prohlášení svobody. Tenkrát vepsali jsme do památníku tato slova: "My, synové národa nesvobodného, klaníme se památce těch, kdož vydobyli svobodu lidu americkému!" Až opětně budeme ve Filadelfii, budeme moci zkorrigovati to, co jsme psali. Budeme moci připsati, že také jsme již lidem svobodným a to díky mužům, kteří se podobali Washingtonovi a Jeffersonovi.

Musíme sobě uvědomit, že vítězství naše bylo jedinou záchranou. Kdybychom nebyli ve válce zvítězili, byla by nás německo-maďarská bota ušlapala. A pokud se Slováků týče, byl jejich osud zpečetěn. Ještě třicet let útisku, pod kterým žili, a nebylo by bývalo Slováků.

Když rakouský ministr Černín dával Rumunsku podepisovati pokořující mír a když Rumuni si stěžovali na kruté podmínky, řekl: "Kruté podmínky? Nu, počkejte po našem konečném vítězství, co budem diktovati Srbům a našim vlastním Slovanům! Pak poznáte, co jsou to tvrdé podmínky!" A později prohlásil tentýž

rakouský státník: "Budeme-li nuceni vydati Čechy, vydáme je pouze jako mrtvolu!"

Nesplnila se ta slova proroctví. — Zvítězili jsme. A nyní vzpomínáme s vděkem všech, kdo nám pomáhali. Musíme poděkovati v první řadě československé Americe ne pouze za dolary, kterými boj náš podporovala; peníze jsou mnoho, ale ne ještě všechno. Ne pouze za ty hrdiny, které jste dali Francii, za ty vaše hochy, kteří na evropských bojištích krváceli za naši svobodu — ale hlavně za to, že postavili jste se v čelo velké zahraniční politické akce, která nesla křížené ovoce, že prováděli jste úspěšnou propagandu, která na náš národ upozornila celý svět!

Ke svým sokolským svátkům pozvali jste i Národní shromáždění republiky. Parlament náš považoval za svoji povinnost dáti se zastupovati a jsem šťasten, že byl jsem k funkci té zvolen. Máme zde oficiálně poděkovati za to, co jste pro nás vykonali a kdyby to bylo možno, šli bychom od jednoho krajana ke druhému až k té poslední babičce a poslednímu dědečkovi a každému bychom vřele stiskli ruce.

Vím, jak nadšeně jste vítali Masaryka a co znamenal jeho pobyt v Americe. Jsem vyslán, vyříditi dík nejenom vám, americkým krajanům, ale i kruhům americkým za to, co pro nás učinila jejich země. Amerika posílala do Evropy nejenom své vojáky, nejenom svoje dolary, ale i svoje ideje. To, co učinila Amerika v této válce a po ní, to mluví ke každému lidskému srdci. Nikdo nemůže oceniti, co znamenalo pro nás ku příkladu Hooverova akce, která nám zachránila před hladem 300,000 našich dětí. A ještě nyní po válce znovu tak zvaná Rockefellerova nadace svým milionovým darem umožňuje nám pečovati o dítě tak vzorně, jako jest o jeho zdraví pečováno zde v Americe.

Diváme se optimisticky do budoucna. S hrdostí prohlašujeme, že jsme jediným státem ve střední Evropě, který jde milovými kroky ku předu. Ovšem i u nás jsou lidé, kteří neustále fňukají. "Ta republika bude mít špatné konce!" říkají. To jsou ti lidé, kteří fňukali, když jsme vedli revoluci. "Nechme toho," fňukali tenkrát, "to povede naši zemi jen ke zkáze. Německo a Rakousko to vyhraji a my to odstůněme!" Ti lidé, kteří si tenkrát počínali tak zbaběle, fňukají nyní zase. My víme, že i u vás zde máte takové (Hlasy: "ba že máme, a je jich hodně;"). Také u vás zůstali fňukalové věrni svému fňukání!

My jsme si vědomi toho, že republika není bez vad a nedostatků.

Po občanské válce americké trvalo to patnáct roků, než se ustálily poměry. A my bychom chtěli, aby národ vysílený pětiletou válkou se vzpamatoval obratem ruky? Víme, že návratu k pravidelným poměrům dá se docílit

pouze vytrvalou prací. My máme tu ctižádost, že chceme býti prvním národem střední Evropy.

K vám přicházíme ne jako almužníci, ale žádati o spolupráci v budování naší republiky. Budiž mezi námi méně stráníctví a více lásky k celku, státu, republice!"

Reč senatora Klofáče byla vyslechnuta s největší pozorností a odměňována bouřlivým potleskem.

Na to předstoupila před vůdce sokolského poselstva sestra Dobiášová a jménem sokolic odevzdala mu se srdečným pozdravem nádhernou kytici růží národních barev.

Uvítání ukončeno aktem, který vyvolával salvu potlesku jednu za druhou. Vůdce poselstva br. Bílek na vyzvání dra. Muellera představil totiž členy delegace jednoho za druhým. — Každý předstoupil a byl zahrnut nadšeným applausem.

Profesor Jan Hiller, člen předsednictva Čs. O. S. a redaktor Sokolského Věstníku.

Profesor Josef Kraus, zástupce Slovenského Sokola, ředitel gymnasia a redaktor "Slovenského Sokola".

Jan Havránek, zástupce z Moravy, starosta župy Rostislavovy.

Jan Pelikán, tajemník Čs. O.

František Machovský, vedoucí vzorného družstva. (Byl pozdraven jako starý známý. Byl v Chicagu s prvním poselstvem roku 1909.)

Členové družstva: F. Drásal od župy brněnské.

Stanislav Matoška z Prostějova.

Fr. Vaněček z Vyšehradu.

Jos. Malý z Karlína.

Emil Pilát od Sokola Pražského.

F. Pecháček z Prahy.

Dr. Klinger, náčelník Sokola Nusle.

Rob. Pražák z Plzně.

Jar. Jelínek, poslán, aby zůstal v Americe jako sokolský cvičitel.

Tímto představením členů delegace ukončen byl program v síni Havlíček-Tyrš a hosté odvezeni do Plzeňského parku, kde byli tisícihlavými zástupy našeho lidu shromážděného na slavnosti československého posvícení znovu s jásotem vítáni. O jejich pobytu v Plzeňském parku přinášíme zprávu na jiném místě.

Bylo již značně po sedmé hodině, když ubírali se naši hosté v průvodu členů předsednictva sletu do Plačkovy hořejší místnosti, kde pro ně přichytána byla velmi chutná a bohatá česká večeře, na které si po dlouhém, — třebaž dobrém, ale přec nezvyklém stravování na lodi a ve vlaku — skutečně pochutnali.

Na to odebrali se hosté spolu s mnoha jinými sokoly na slavnost Jiráskovu do vedlejší místnosti Sokola Chicaga, o které referujeme na jiném místě.

SEZNAMOVÁNÍ SE S CHICAGEM.

(V pondělí, dne 22. srpna.)

Na svatém poli mrtvých.

Náš tichý, zelený a květnatý Národní Hřbitov měl včera vzácnou návštěvu a byl svědkem zvláštních, krásných a dojemných okamžiků. Zavítali pod klenbu jeho svěžího stromoví, mezi řady bílých a šedých pomníků a hradby květinových zákonů hosté vzácní, naši bratři ze zámorí, sokolská sletová delegace, která je dnes středem pozornosti celého československého Chicaga.

A náš hřbitov s celou okolní osadou připravil se na uvítání této nad jiné vzácné návštěvy jak náleží. Nežli se hosté, přivezení v automobilech dostavili, skýtal střed hřbitova před schodištěm krematoria zvláštní pestrý pohled. Kol dokola velkého trávníku, v jehož středu se týčí, na květinovém podstavci poprsí Tyršovo, postavené na počest sletu správou Národního hřbitova, seřazen byl sokol Rozvoj se svými káňaty a dorostem a zvláště bílé halenky s červenou vázankou jimiž ozdobena byla ta nejmenší drobtina, působily v rámci svěží zeleně milým dojmem. Ne jedné z cestiček ke krematoriu shromážděn byl sbor, spravující Národní hřbitov a čelní národní pracovníci a pracovnice Irvingparkské osady, jejímž duševním středem jest škola Zdrůbkova.

Téměř přesně ve dvanáct hodin vjely automobily s našimi hosty na hřbitov. Sotva vystoupili delegáté z automobilů na hlavní cestě před krematoriem, ozvalo se z jednoho sta hrdel, mezi nimiž dětská hrdélka převládala, ná znamení cvičitele T. Kočky, nadšené "Nazdar" třikrát po sobě a hned na to všecka ta sokolská drobtina spustila píseň "Hoj vzhůru pestrý sokole!"

Návštěvníkům našim skýtal se v té chvíli nádherný obraz s dómem našeho krematoria v pozadí, zelení, květinami a pomníky na všech stranách, sokolskou drobtinou tvořící rámec k bílému poprsí nesmrtelného zakladatele sokola, Tyrše. Leč v tom již vedeni byli doprostřed tohoto rámce k poprsí Tyršovu, kde se shromáždili členové správního výboru hřbitovního a v nepřítomnosti předsedy p. Pechy, jenž mešká na cestách, byli hosté osloveni místopředsedou p. Ringlem, který v krátké, ale srdečné řeči uvítal vzácné hosty na našem Národním hřbitově, kde tolik našich dobrých starých harcovníků odpočívá, odkud ale šíří se miza národního života po naší metropoli. Když byl přál sletu srdečné "Nazdar", odpověděl za hosty profesor Hiller, jenž vzletnými slovy vyjádřil nadšení delegace nad tím, co viděla, jmenovitě radost nad tím, jak pečujeme o naši mládež, by se neodrodila.

Na to byla skupina fotografována před bustou Tyršovou a hostům představeni byli další

přítomni členové správy hřbitova, pp. J. A. Smejkal, Fr. Bouček, Jos. Šiman a konečně i p. Baštýř, hřbitovní zahradník, jenž na svoje umění posledně upozornil zbudováním poprsí Tyršova a upravením ladného okolí a vrchní správce hřbitova pan Longin Tůma.

Na to vydala se celá družina do krematoria, kde byla uvítána zvuky velkých varhan, na něž virtuos pan Štěpán Erst zahrál několik skladeb, zahájiv svůj přednes národními hymnami a ukončiv při odchodu hosti Dvořákovou "Humoreskou".

Hosté byli při vstupu do kaple krematoria podarováni kytičkami nádherných svěžích růží, jimiž zůstali ozdobeni až do večera.

V kapli krematoria podán hostům stručný výklad historie a dnešního stavu hřbitova členem výboru p. Šmejkalem, načež nastala prohlídka Columbaria, které dnes již hosti velkou řadu krásných i prostorných uren a jež včera ozdobeno bylo množstvím kytic, dále vnitřního zařízení krematoria, kde jim podán výklad o procesu spalování mrtvých.

Na to za deštiku, jenž svažoval zemi, ale nikterak neodradil návštěvníky, podniknuta kratší procházka hřbitovem, k veteránskému pomníku, do nové sekce ke kolu Klácelovu, kde postáli hosté u místa, zasvěceného památce velkých tří mužů českoamerické historie, Klácela, Vickerse a Zdrůbka.

Bylo to v těchto místech, po všem co dosud byli viděli, kdy členové delegace, obracejíce se k svým průvodčím, pronášeli: "Máte, vy Čechové chyci, opravdu nač býti hrdými."

Uznání jejich bylo opakováno ještě s větším důrazem, když později procházeli vzorně zařízenými místnostmi Útulny a Sirotčince.

Poctění.

Po prohlídce hřbitova, která ovšem následkem deště musela býti omezena na nejhlavnější části a sklenníků, před kterými přestaveni byli hostům všichni dělníci, odebrala se celá družina do restaurantu Bezvodova, kde byli všichni hosty hřbitovního sboru při obědě, při kterém dostalo se kuchařskému umění paní Bezvodové všeobecného uznání.

Po výborném obědě promluveno několik případných řečí, jež zahájil starosta Plaček, vysloviv svoje podivení nad mnohými věcmi, jež byl viděl ve staré vlasti, jmenovitě nad tím že viděl ulicemi Prahy pochodovati průvod s rudými prapory a pak tytéž rudé prapory vlátí z balkonu staroměstské radnice, když s něho bolševičtí řečníci mluvili k lidu.

Každou obavu, jež by mohl takový zjev vyvolati, odváděla slova následujícího řečníka br. Krause, redaktora "Slovenského Sokola", který pravil, že bolševici jsou živlem, jehož se nyní netřeba obávat a je možno nechat je jednoduše

se vybouřiti. Bolševici vyčerpali svoji sílu ve dvou útocích, které podnikli na republiku, poprvé, vpádem na Slovensko, podruhé "pučem" prosincovým. Ale republika pohlížela dosti klidně na tento druhý pokus. Vždyť bylo pohotově na každého bolševika nejméně tři sta sokolů. Na to pojednal prof. Kraus o tom, jak se poměry v Československé republice za poslední rok zlepšily a jak republika spěje rychle přes všechny překážky ke klidné a účinné práci v čele střeoevropských států.

Na to promluvil o svých zkušenostech a poznatcích z československých zemí známý sokolský pracovník ze St. Louisu br. Kučera, načež vyzván toastmastrem br. Plačkem k oslovení přítomných br. Pelikán, tajemník Čsl. Obce Sokolské. Ten učinil poklonu americkým Čechoslovákům za to, co vykonali pro starou vlast a pravil, že je zapotřebí, aby se krajané ve staré vlasti od zámořských bratří mnohemu přiučovali. Prohlásil, že vše, co hosté mezi námi viděli, nasvědčuje tomu, že není zapotřebí se obávat, že by československá větev v Americe směřovala k vyhynutí, neboť máme prý zde za mořem všechny typické vlastnosti české, mezi jiným tu, že se pro maličkost sváříme, ale ve velkých okamžicích dovedeme provést sraz všech sil.

Dále vyzván byl k projevu za československý tisk red. Pšenka, jenž ujistil přítomné, že český tisk, to jest ta část českého tisku, která není českou pouze proto, že českým jazykem píše a tiskne, ale která česky i cítí, vykoná k sletu svoji povinnost, tak jako ji konal skutečně český tisk za vážných dob, kdy se jednalo o existenci a budoucnost staré domoviny za mořem.

Dalšími, kdož promluvili, byl p. Jindřich Ort, dále jeden z bratří st. louiských, kteří se dostavili k společnému obědu, Dr. Mueller, jenž ani při všech starostech, které na něho, jako starostu sletového výboru spadající neztrácí svůj humor, vůdce sokolské družiny br. Machovský a pořad. proslovů ukončil br. Plaček poděkováním sboru Národního hřbitova za krásné chvíle, které hostům a jejich průvodčím připravil. Uznání to bylo zajisté zasloužené, neboť z hodin, ztrávených v této naší nejsevernější části českého Chicaga, zachová si každý účastník vzpomínky trvalé a milé.

Na to nastoupěna prohlídka Útulny a Sirotčince pod vedením správce pana Jaroslava Bukovského, a tu teprve žasli naši hosté nad zařízením ústavu příspěvků svobodomyšlných krajanů zámořských vydržovaného. Hosté byli srdečně vítáni jak sirotky, shromážděnými k odpoledním hrám, v jídelně, tak staroušky a stařenkami, hovicími sobě v zahradě nebo ve svých pokojích.

Zde již nebrala chvála hosti nad našimi veřejnými ústavami mezi.

Na to nastoupeno bylo opět do automobilů a podniknuta projížďka městem, krásná přes to, že chvílemi drobně pršelo. Dlužno vzpomenout, že k včerejšímu dnu našich hostů a odpolední projížďce propůjčili své automobily tito krajané: Bohuš Háek, Wm. Kašpar, Fr. Bouček, Dr. Mueller, Jos. Plaček, Václav Doubek, Jos. Kubička a Jos. Ringl. Delegace provázena byla na své cestě vedle již výše zmíněných též pořadatelem br. V. Strupplem, V. Ciprou, Drem. C. Šimrem ze St. Louisu a sestrami z cizineckého odboru Dobiášovou a Koslánovou, jakož i choti konsula, pi. R. Smetánkovou.

Cesta vedla výpravou do Municipálního sanatoria pro tuberkulosní, kde uvítána byla p. Karlem Ježem, vrchním zahradníkem rozsáhlého útavu toho, dále po Petersonově cestě k jezeru na pobřeží, po Sheridanově cestě a kolem municipální jezerní plovárny Clarendon Beach do Lincolnova parku, kde učiněna zastávka v zoologické zahradě, pak po Lake Shore Drive na Municipální pier, odkud se skýtá celkový pohled na jezerní průčelí Chicaga a kde redaktor R. J. Pšenka podal hostům, stručný, ale výstižný výklad o Chicagu, jeho ohromné rozloze, jeho dosud málo známých krásách a znamenitostech, parkovním systémem, o municipálním pieru a jezeních koupalištích a o celkové změně, již prožilo Chicago za posledních dvacet let. Když se byli návštěvníci pokochali pohledem na jezero a na břehu jeho, a prošli se po stranách pieru, pokračováno bylo v cestě po nové boulevardové spojnici, kolem nové budovy Wrigleyovy, o které se žertem říká, že je vystavená celá ze žvýkačkových gumy, po Michigan boulevardu jižně a zpět do českých čtvrtí.

Večeře připravena byla pro hosty a jejich průvodce v restaurantu Palace Inn, kde již je očekával senátor Křofáč, který se nemohl účastnit, máje schůzky s chicagskými novináři. Zde také očekávali hosty jiní zdejší krajané, ku př. p. Štěpina a přirozeně opakovaly se milé chvíle, ztrávené při obědě. Tak jako odpoledne, tak i nyní sestoupila se pěvecká "desítka" sokolů pod vedením br. Machovského a zapěla mnoho českých i slovenských písní jako nějaký secvičný sbor.

Den zakončen byl návštěvou divadla Tivoli, jednoho z největších a nejkrásnějších divadel chicagských, kde měli hosté příležitost býti svědky, jak se Amerika baví ve svých fotoherních palácích při krásné koncertní hudbě. Původně byla projektována návštěva River-view parku, s té však sešlo následkem deště.

V Plzeňském Sokole našli naši hosté ze vzorného družstva útulný domov, se vším možným americkým pohodlím, ba dokonce i plovárnou, které užili plnou měrou po včerejším ranním "protáhnutí se" na náradí. Borci se proskákali a proplovali dle chuti a vyšli z koupele svěží a plni chuti k další činnosti.

ČESTNÝ VEČER HOSTŮ V PÁTEK, 26. SRPNA.

Na tisíc hostů a účastníků sešlo se ve dvoraně sokola Chicaga k večítku, uspořádanému na počest sletových hostů a po celý večer, až do půlnoci panovala v jasně osvětlené a vyzdobené síni skutečná nadšená slavnostní nálada a stěny její co chvíli otřásaly se bouřlivým potleskem nebo provoláváním nebo opět zpěvem celého shromáždění.

Před zahájením programu přednesl ochestr. řízený br. Husou několik pěkných a k programu přiléhajících skladeb, načež vystoupil Dělnický Pěvecký Sbor Lyra a pod řízením svého tenoristy p. Karla Malíka zapěl velebný Preussův Chorál. Po bouřlivém potlesku přidal p. Malík "Teče voda", jež je vždy předchůdcem velkého applausu a na to zapěno vehementně nesmrtelné "Věno".

Vděčně přijato bylo pianové solo sl. Košarové, po kterém byla mladá umělkyně potleskem přinucena enkorovati, což učinila pěkným přednesem Humoresky.

Pani Splavcové, naši dramatické umělkyně, podařilo se skutečně uchvátiti shromáždění přednesem básně "Česká píseň", po které přednesla ještě nanejvýše časovou báseň "Honza z pohádky" se stejným oceněním.

Na to vystoupil pěvec A. M. Hess, jenž dav napřed omluviti možné nedostatky svého přednesu pořadatelem br. Smířickým pochopitelnou přepracovaností, což se ukázalo téměř zbytečným — zapěl svoji vlastní skladbu "Pod praporem sokolským", které se dostalo takového přijetí, že byl nucen přidati a učinil tak přednesem italské písně "O sole mio" napřed s italským, pak českým textem. — Pan Hess doprovázen byl při svém výkonu virtuosem na piano p. Vlad. Šaško, na kterého bylo naléháno, aby obohatil večer i svým solem, což učinil, zahrav bravurně vlastní skladbu fantasii na slovenské Trávnice, nad níž málo krásnějších skladeb zaznělo s našich koncertních podií.

Na to vystoupil předseda sletového výboru dr. Mueller s náručí blahopřejných telegramů a dopisů, mezi nimiž byl i projev od paní Renaty Tyršové. Projevy ty ovšem vyvolávaly radostnou odvetu.

Na to po virtuosně předneseném kornetovém solu pana Karlovského vystoupil br. Josef Plaček, starosta Americké Sokolské Obce a srdečnými slovy přivítal sletové hosty k svátkům sokolským, jež mají ukázati a ukazují, že ani válka, která tak vyčerpala naši energii a naše síly a na dlouhou dobu vyprázdnila naše tělocvičny, nedovedla zarazit činnost sokolů a jako ve staré vlasti tak i naši zde přistupují ti k velikému, mohutnému projevu své síly.

Po řeči bratra Plačka vystoupil slovenský řečník br. Oslizlo, hlavní správce Slovenského

sokola, jenž vyvolal nadšenou řečí přímo demonstrativní nadšení. Vrcholem večera nazvali bychom okamžik, když uvítav v osobě br. Bílka sokoliky ze staré vlasti, podal ruku starostovi Plačkovi a prohlásil, že tímto okamžikem nastupuje pevná a nerozborná jednota sokola slovenského s českým v nové vlasti americké. Jásot ozval se síní, když se objal sokol český se slovenským na znamení nerozlučného bratrství.

Po řeči této, která zanechala nezapomenutelný dojem, vystoupil též jeden ze známých slovenských pracovníků Andrej Šustek a jako vždy udeřil na pravou strunu srdcí lidu československého vážným pojednáním o bratrství a spojení národa českého se slovenským. Požádal pak přítomného br. Bílka, aby ve staré domovině vyřídil vzkaz amerických Slováků, kteří pevně věří v nerozlučnost národa československého.

Prostými, ale unášejícími svým obsahem, skutečně sokolskými slovy promluvil pak ke shromáždění vůdce poselstva ze staré vlasti, místonáčelník Čs. O. S. br. Bílek a litujeme jen, že obmezenost místa nedovoluje nám přinést jeho řeč v plném znění. Nazval přivítání, jehož se dostalo sokolské delegaci v Americe velkolepým a nezapomenutelným a opakoval vřelý dík nejen sokolstva, ale celé české vlasti za přispění československé Ameriky v boji o svobodu i za pomoc poválečnou, ze které umožnění lonského historického sletu bylo nejkrásnějším bodem.

Právě když domluvil br. Bílek, byl do síně přiveden senator br. Klofáč, který strávil krásný večer v kruhu družinníků leigonářů v hořejší místnosti budovy Sokola Chicago. Příchod byl přivítán bouřlivým potleskem a provoláním slávy.

Leč tím nebyly jeté slavnostní chvíle večera vyčerpány. Br. Bílek přistoupil k americkému praporu, který po jedné straně jeviště zahaloval jakýsi předmět, poodhrnul prapor a zrakům obecnosti objevilo se bronzové poprsí presidenta Masaryka. Několika srdečností dýšícími slovy odevzdal br. Bílek překrásný a významný dar Československé Obce sokolské ve starých vlastech Sokolské Obci americké, což ovšem vyvolalo nový nespoutaný projev radosti.

V potlesk a volání vpadla hudba hrající "Kde domov můj?" a ihned spojily se všechny hlasy v jeden mohutný chorál pějící naši národní hymnu.

Na to pokračováno bylo v uměleckém a zábavním programu, ke kterému přispěli pí. Hessová, br. J. Jurka přednesem "Chodské" a j.

Srdečná, bratrská zábava panovala pak v místnostech Sokola Chicago do pozdních hodin.

U NEJVYŠŠÍ METY.

Dne 27. a 28. srpna.

"Ještě si zabojujeme!"

Kdyby byl přípravný výbor hledal nějaké vůdčí heslo pro ty velké svátky sdruženého Sokolstva, jichž bylo Chicago tohoto týdne svědkem, byl by mohl stěží voliti lépe nad tento povědomý citát Turgeněvův, zdůrazněný tak krásně v nejrozhodnějších dobách i našim velikým pěvcem Macharem. Nemohlo býti nad sokolský slet skutečné lučavky spolehlivějšího k zodpovězení té otázky, do jaké míry byli jsme vyčerpáni fyzicky válkou a všemi těmi úkoly, které nám ukládala jako příslušníkům národa, o jehož konečné bytí či nebytí běželo. Nemohlo býti vydatnějšího způsobu k ohledání tepny, do jaké míry byla naše veřejnost zdizgustována všemi těmi zjevy a třenicemi, které válku následovaly. Nemohlo býti lepší cesty k poznání, jsme-li tu opravdu ještě schopni něčeho velikého a ve svých rozměrech imposantního po všem tom, co se tu odehrálo během posledních několikrát roků.

Dnes je otázka tato konečně vyřešena a to způsobem nejvýmluvnějším. Dnes nemůže býti sporu, že je to stále naše Sokolstvo, které se může směle a bez obav podjati každé velké myšlenky, a uvést ji ve skutek s úspěchem nejpronikavějším, že jsou to tyto naše národní legie, které mohou pro své veliké ideje nadchnouti všechny vrstvy československého lidu a překlenouti všechny strannické propasti. Sokolstvo vyhrívá se stále ještě na výsluní neztenčené přízně jakožto vznešený představitel něčeho, čím se vedle Čechoslováků nemůže pochlubit jiný národ na světě. Jest to ten veliký program, zrodil se pod prorockým čelem našeho nesmrtelného Tyrše, ta starohellenská kalokagathia v nejkrásnějším rouše národního uvědomění. Z toho prýštila již od samých vzniků Sokolstva ta velká láska k těžce zkoušené otčině, jež dle slov básníka Titanů šik bezbranné, hrom zakřikne a bleskům sáhne v hřívě . . ."

Náš sokolský slet byl věcí monumentální a projektem, který nám přinese bohatého ovoce. Značí obrození činnosti v našich řadách sokolských, přispěje k utužení těch vzájemných vztahů mezi námi a našimi bratry za mořem, přispěl tak jako mělo jim vneseno i do řad našich bratří Slováků, tříštících se bohužel dosud na dva tábory, o tom nás poučí brzká budoucnost.

Dnes stačí pouze podotknouti: U nové mety na nových vavřínech spočinuly nesmrtelné ideály Fuegnera a Tyrše. . . .

Krásný, plně zasloužený úspěch!

Sobotní večer v Coliseu.

Coliseum, tato gigantická struktura, uvyklá vřavám národních konvencí, různým exposicím a vůbec podnikům velikého stylu, skýtala

při našem vystoupení mimořádně slavnostní pohled. Vnitřek její byl bohatě dekorován americkými prapory a guirlandami, takže sřízlivě vyhlížející železná konstrukce ztrácela se téměř úplně v jásavé záplavě národních barev. V jižním konci budovy byly upraveny převlékárny pro cvičence, zakryté bělostnými clonami kanvasu. Na druhém konci týčila se vyvýšená, vkusně dekorovaná tribuna pro hudebníky a před ní menší, rovněž vyvýšená platforma pro předvedčivatele. Okoli parteru kolem tribuny vyhrazeno bylo pro čestné hosty z kruhů cizonárodních. Pozadí pestřilo se spojeneckými vlajkami a prapory. O úřední zastoupení cizonárodních interesentů nebylo aspoň v sobotu nouze. Na pozvání československého chicažského konsula dra. J. F. Smetánky dostavili se k tělocvičné produkci konsulové belgický, polský, dánský, švédský, jihoslovanský a sekretář konsulátu špaňelského.

V čestné loži umístěné nad hlavním vchodem u Wabash Ave., červenaly se garibaldianské košile. Tam zaujala místo zámořská delegace, obklopená funkcionáři sletového výboru a zástupci tisku. Družině vévodil sympatický vůdce výpravy, br. Rudolf Bílek, jenž svou krásnou mužností, velkým srdcem a černou páskou přes oko připomíná nám mimovolně našeho historického bohatýra Jana z Trocnova. Vedle něho žoviální br. Havránek s typickou tváří československého inteligenta, br. Pelikán nepřekonatelný šprýmař a improvizátor nejpůsobivějších vtipů a anekdot, ustavičně se smějící, dále vážný a zdrženlivý br. Kraus, stoický br. Hiller. Nemalé pozornosti těšil se v čestné loži náš diplomatický zástupce ve Washingtoně, minister Bedřich Štěpánek, jenž se k sletovým slavnostem dostavil v průvodu své sestry, sl. Anny Štěpánkové, dámy to milé, sympatické tváře, tak dobře nám povědomé již z její první chicažské návštěvy minulého května. Oba přibyli do Chicaga krátce po třetí hodině odpolední a byli uvítáni konsulem drem Smetánkou, některými členy výboru a přirozeně i členy zámořské výpravy. Jsou ubytováni v hotelu Blackstone.

Rafije blíží se k osmé hodině. Coliseum jest již do značné míry naplněno. Návštěva nedosahuje sice očekávané úrovně, ale prázdná sedadla omlouvá neobvykllost doby. Sobota, nejpilnější den našich pánů obchodníků a lidí profesionálních, není dnem k hromadné manifestaci nejprůslušnějším, a pořadatelstvo tušilo správně že neděle vynahradí vše měrou svrchovanou.

Na tribunu vystupuje předseda výboru dr. Ant. Mueller a zahajuje řečnickou část programu čtením došlých zdravic a stručné stati o účelu cesty zámořské delegace. Ačkoli dr. Mueller, vládní orgánem dosti silným, v prostoru tak obrovské jest ho slyšeti pouze na krátkou vzdálenost. Pronášení řečí bylo tahem nešťastným.

V Coliseu se nedá k massám mluvit jinak nežli pomocí magafonu — a taková rhetorická metoda neodpovídá zase běžnému pojmu slavnostního řečnění.

Po něm ujímá se slova minister Štěpánek. Mluví nadšeně, ale slova jeho zachytilo jenom malé procento posluchačů, nalézajících se tribuně blíže. Ani br. Bílek není na tom hlasově lépe. Jen s největší námahou vystihli jsme z jeho proslovu, že nám přináší pozdrav Československé Obce Sokolské a děkuje jménem celého národa za tu velikou pomoc, kterou československá Amerika přinesla staré vlasti za války. Vzdálení posluchači mohou pouze tušiti, jakým tonem se jeho řeč nese. Ale vzdor tomu, když skončil, rozlehla se Coliseem spontanní bouře potlesku.

Sympatický dojem vyvolal svou řečí br. Oslišlo, zástupce Slovenské Těl. Jed. Sokol. Tentýž mluvčí, jenž svým proslovem při pátečním večírku v Sokole Chicaga strhl k slzám celé veliké shromáždění. Obtíže akustiky překonává nad pomyšlení dobře a hlas jeho nese se až do nejzazších prostor. Čelí posluchačstvu velice vděčnému a když skončil nadšeným provoláním "Na zdar!", obecenstvo jej hlučně aplauduje.

Jménem městské rady uvítal sokolské poselstvo i shromáždění radní Jan Toman ze 34. wardy a za nepřítomného mayoru Wm. H. Thompsona, který se na slavnost dostavit nemohl, pronáší uvítací řeč p. Leopold Satiel ml., jeden z příručních korporačního návladního. Za bratry Jihoslovany promluvil několik slov jejich generální konsul. Po přednesení řeči a zdravic zahrála silná kapela br. Václava Husy, americkou hymnu "Star Spangle Banner," po ní slovenskou "Nad Tatrou se blýská" a posléze naši "Kde domov můj." Hudební přednes ztrácel se ku konci v potlesku přímo frenetickém.

Po několikaminutové přestávce vystupuje na tribunu náčelník Sokolské Obce br. Jarka Košař, technický vůdce sletové manifestace a pozornost celého shromáždění soustřeďuje se ku vchodům do převlékárny. Tělocvičný program začíná. Pod vedením br. Brouka valí se do cvičiště za zvuků řízného pochodu dvěma proudy 169 dorostenek Střední Župy a obecenstvo vítá je první bouří nadšení. Dorostenky, malé, způsobné to slečinky, jdou vesele, krokem pružným a krátkým nástupem přecházejí do 21 osmístupů, načež na dané znamení, tvoří splendidní rozstup na upažení. Při volném rozstupu zaplňují značnou část celé cvičební prostory a představují tak krásný pohled, že obecenstvo je zdravý novým potleskem. Děvušky provádějí pěkným, hbitým tempem čtyry oddíly prostných z posledního všesokolského sletu v Praze. Dodržují svědomitě zákryty, také jejich řady tvoří linie skoro bezvadné a proto se všeobecně zamlouvají. Nejlépe byly provedeny třetí a čtvrtý oddíl. Z lože, v níž se nalézají členové zámořské delegace, jsou sledovány s napjatou

pozornosti. V tom obrovském množství stává se terčem kritických zraků zejména jedna děvushka na pravém křídle. Ačkoliv se nalézá téměř až na samém konci, upozorňuje na sebe přece svými gracesními pohyby a elegancí každé posice. Když dorostenky odevdčily, byla na žádost zámořských bratrů vyhledána a přivedena k nim do lože. Byla to malá Miladka Lišková z tělocvičné školy Plzeňského Sokola. Br. Bílek i ostatní členové delegace ji zahrnují nadšenou chválou, laskají ji po usměvavé tváři a vyprošují si ji k posování před kamerou, což jim bylo divenkou ochotně slíbeno. Miladka bude fotografována i zástupci tisku a tak se jí za její svědomitost v tělocvičně a vrozenou divčí eleganci dostane uznání nejlichotivějšího.

S malými cvičenkami dělí se o sympatie shromáždění i dorostenci. Nastupují pod vedením br. Bedřicha Kostlána a již pouhé jejich objevení se na cvičišti strhává obecenstvo k potlesku. Šedesát hochů pěkného držení těla provádí dosti efektivní nástup a divák lituje pouze, že dorostu není více. Dorostenci provedli v šestistupech čtyry oddíly pražských prostných, z nichž třetí byl nejlepší. Jen tak mimochodem podotýkáme, že cvičení dorostu loňského roku na Letné bylo tím nejkrásnějším číslem celého sletového programu. Dorost, ta pýcha a nádej československého Sokolstva, cvičil tak pěkně a v počtu tak velikém, že i starý otužilý kozák br. Jindra Vaníček byl pohnut k slzám. A proto se nelze diviti, že vystoupení našeho dorostu bylo pro hosty z Čech trapným sklamaním. Nejlepším cvičencem byl Fr. Obrman od Slávského Sokola, její si delegace nechala rovněž v loži představit.

Třetí číslo vyplnilo 25 jihoslovenských Sokolic, vstupujících do cvičiště příčným směrem ve čtyřstupech. Imponují vzornou chůzí, která nejeví ani stopy po onom neblahém nadhazování levou nohou, na které je v našich řadách tak často stěžováno. Sokolice cvičí s vějíři. Sestavy jejich jsou jemnoučké, skoro vzdušné a na eleganci jejich vystoupení neubírá ani příliš volné tempo prvních dvou oddílů. Krása cvičení vyniklá teprve, když na žádost vedoucího hudba tempo ve třetím oddílu zvyšuje. Potlesk který je na odchodu ze cvičiště provázal, byl jistě plně zasloužen.

Bliží se kulminační bod celého večera — vystoupení vzorného družstva zámořských bratrů. Američtí borci vnášejí do cvičiště troje bradla, umístí je uprostřed arény a kladou kolem nich žíněnky. A v zápětí na to burácí již ohromnou prostorou přímo frenetický potlesk. Ti, které jsme s takovou dychtivosí očekávali, ti, od nichž chceme viděti to nejlepší, vychází z převlékárny. Tisíce planoucích zraků hltá nádherné formy jejich těl, obdivují jejich mohutně klenutá prsa a žasne nad mohutností

jejich paží pohybujících se při marciálním pochodu v bezvadném, současném tempu. Hoši si vyšlapují hrdě při zvucích ryčného pochodu, který se skoro ztrácí v tom burácejícím jásotu.

Vzorné družstvo. . . . Krásný, hrdý název, ale sotva by mohl najíti představitele dokonalejšího nad naše hochy z Československa, tu devítičlennou skupinu, složenou z veteránů nejtužších mezinárodních soutěží. V té krátké době, během které se borci ubírali k náradí, vyměněno bylo mezi diváky mnoho pochvalných názorů a poznámek. Hoši skýtají pohled, při kterém člověku srdce v těle mimoděk poskočí a duše zajásá. Pecháček, statný, silný hoch přímo gigantických forem těla, Pilát, při vši své obrovité síle skromný a zdrženlivý, dr. Klinger s jemnými, skoro ženskými rysy tváře a postavou Herkula; Matoška, pravý typ gladiatora; Drásal, Vaněček, Malý, Pražák — jedna krásnější ukázka fyzické vyspělosti nežli druhá; Machovský, blížící se ku své čtyřicítce s pružností balleriny a silou lva. Tak pochodují pružným krokem k náradí, zatím co obecenstvo jáse, bouří a provolává přes tu chili "Sláva!" a "Na zdar!"

Před bradly předcházejí bratři do trojstupu a zaujímají své posice. Hrobové ticho, několik okamžiků mocného napjetí. Krátký povel vedoucího br. Machovského, první trojice, pozůstávající z bratrů Pecháčka, Matošky a Klingera se shýbá jako jeden muž ku krychli magnésie, křídoují si dlane a stejně dochvilně se opět vztyčuje. Vše ráz na ráz, jako jeden muž. Nástup k náradí, vrcholové výkony, prováděné s bravurou a elegancí borců prvního řádu — to vše nám představuje simultanní či soudobá cvičení nejkrásnějším toho slova smyslu. Jakmile první trojice provádí odskok po prvním výkonu, dochází k novým salvám potlesku. Hoši se střídají v perfektním souladu, cvičí s precizností přímo neuvěřitelnou a člověk nestačí žasnout. Cvičení simultanní zavedli do světové soutěže napřed Italové, po nich se jich uchopili jiní, v Čechách se tento druh cvičení zavedl nejposledněji. Ale jako ve všem jiném triumfovala i tady česká zdatnost a naši hoši dobyli v soudobých cvičeních při závodech v Lile světového předáctví. Inu, jádro českého Sokolstva . . .

Když vzorné družstvo provedlo pět sestav na bradlech a hoši odešli z arény za stejného burácení, které je provázelo při nástupu, vystřídal je 20 jihoslovenských borců s kopími. Vzbudivili dobrý dojem svými pěkně urostlými postavami a statnou chůzí, ale jinak jejich číslo sklámalo. Jugoslávové cvičili na pouhý povel, bez hudebního doprovodu. Náradí odpovídalo všemu možnému, jenom ne bojovné fantasii. Sestavy se přibližovaly více cvičení s tyčemi nebo batonem, ačkoli ani tady nebylo šermířských prvků. Bylo zjevné, že volba byla krajně ne-

šťastná a celkový dojem rušil i naprostý nesoulad při odchodu. Jihoslovanští bratři znají patrně pořadová cvičení jenom z doslechu.

Silný kontrast tomuto číslu tvořila londýnská prostná vzorného družstva — tento skvost na poli tělocvičného tvoření. Od našich hochů na očekávali jsme mnoho, ale doznaváme rádi, že to, co jsme viděli od nich v sobotu v Coliseu, překonávalo i ty nejodvážnější předpoklady. Bratři cvičili na počet s doprovodem píana a předvedli nám krásnou ukázkou toho, k jakým ideálním výsledkům vede soustavně pěstovaný tělocvik. Londýnská devítka je něčím, co bude asi těžko kdy k překonání. Je to vrchol technické tvorby. Vyznačuje se přímo mistrovskou sestavou, hýřivou pestrostí barev a především dokonalým logickým postupem. V londýnských prostných jsou zachyceny téměř všechny čelnější elementy z oboru tělocviku. Nádherné posice, úpoly, švédské pohyby, francouzský box — vše v té nejkrásnější a nejladnější formě. V druhém oddílu imponuje zvláště krásný rozvoj zástupu a taková bravura, jako jest stoj váhou z podporu ležmo. Přemety stranou, váha ze vzpažení o stoji na jedné noze — jeden krásnější a nádhernější obraz za druhým. A ten celkový soulad, ta dochvilnost i v pozicích nejobtížnějších, o kterých člověk nezasvěcenec nemá nejmenšího tušení!

Tělocvičný zázrak . . .

Tentokrát se dostalo vzornému družstvu uznání na všech stranách. Když hosté odcházeli, burácelo to nejenom v aréně, ale v zápětí na to i v převlékárnách, odkud byli hoši dychtivě sledováni našimi borci.

Jedno z nejkrásnějších překvapení připravily obecenstvu naše Sokolice. Nastoupily v dvou šestičlenných proudech za slavnostního sletového pochodu "Sokolicím", kompovaného br. Arno M. Hessem a když se oba proudy spojily ve dvanáctistup, jenž se nezdál mít konce, obecenstvo poddalo se plně svému nadšení. Sokolice nastoupilo 369, ten největší počet, jaký se kdy na našich sokolských manifestacích podílel. Při plném rozstupu na upažení zaplnily téměř celý parter Colisea a ve svých bělostných bluzách poskytovaly přímo nádherný pohled. Kdykoli se celá ta mohutná massa pohnula v nějakému obratu, zdálo se člověku mimoděk, že se před jeho zraky vznáší jeden gigantický rej motýlů. Škoda, že nástup byl poněkud pokazen. Nějakým nemilým způsobem se odtrhlo jedno zadní křídlo, takže levý konec rozstupu byl jaksi vykrojen. Sokolice provedly 4 oddíly prostných z pražského sletu s nepatrnými odchylkami od původní tvorby. Cvičilo se při originální hudbě Pospíšilově. Provedení bylo pěkné, souladné a úchvatný dějem zvyšovala i samotná sestava cvičení, jevíci tu vážný, tu laškovný ráz. Střídání nálad. V soustavách se odrážel Del-

sarté, Dalcroze, Demeny, náš česko-americký Čermák — vesměs dobrá škola. Vedoucím Sokolic byl br. Košar, obtížný úkol předcvičovatelky připadl sympatické sestře Miladě Prchalové, dnes nesporně jedné z našich nejlepších cvičitelek. Sestra Prchalová jest cvičitelkou ženského odboru Sokola Havlíček-Tyrš, kde řídí i cvičení žaček a dorostenek.

Následující číslo bylo vyhrazeno bratřím Slovákům. A řekněme přímo a bez nadsazování že číslo parádní. Bylo jich 37, vesměs to statných hochů z chicagské župy Ludevít Štúr a když se objevili ve svých národních krojích a s valaškami přes rameno přehozenými, měli úspěch zaručený již předem. A ta jejich cvičení! Kdo je tvořil, to byl Slovák duší i tělem, to byl dobrý znalec svého lidu i podtatranského kraje. Něco podobného se nedá kopírovat ani napodobit. To dovedou zase jenom Slováci. Cvičení s valaškami, ten zlatý hřeb všech sokolských sletů, bylo jediným bohatstvím barvitých prvků. Každý ten výbojný postoj jevil nám takového slováckého zbojníka, hrdého, tvrdého a nepoddajného — takový typ, jakého nám nakreslil Máhem ve svém Janošikovi! Hoši dosáhli ohromného úspěchu, ale nebylo to poprvé, kdy toto cvičení bylo tak nadšeně obdivováno. Jak jsme později zvěděli, slováčští bratři prováděli tytéž sestavy, které byly vypracovány br. Mišou Poláčkem, vrchním náčelníkem Slovenské Tě. Jednoty Sokol pro šestý slet v Praze roku 1912. Tenkrát tam ukázkové číslo Slováků způsobilo pravou sensaci a to všim právem. Vedoucím při sobotním vystoupení byl br. Jan Jakab, ale hochy nacvičil br. Štefán Húska.

S velkým napjetím byla očekávána sletová prostná mužů — divadlo, které na všech sokolských sletech skýtá obraz ten nejnádhernější. Na Letné v Praze představují prostná svým imponantním počtem cvičenců a důkladným nácvikem divadlo, k němuž se sjíždějí hosté z celé Evropy, nad nímž žasnou a odnášejí si domů ty nejlepší dojmy o fyzické vyspělosti jádra našeho národa. Ale k takovým vysokým metám je u nás ještě hodně daleko. Není tu prostě toho početně silného materiálu, postrádáme zde až dosud toho silného organizačního vedení a kdyby ani na schopném vrchním vedení nescházelo, tříští se celkový úspěch v detailech. Věci, které jsou snadno vysvětlitelné a které se dají z těžka kdy překonat. Na prostných se podílelo 367 boreců různých kvalit. V mohutných proudech vcházeli do arény za zvuků Hessova řízného pochodu "Červená košile" a svým rázným krokem jakož i svou početní silou strhli diváky k nadšenému potlesku. Taktovky ujal se sám skladatel, br. Hess, cvičení řídil br. Košar, vedoucími pak byli br. Kostlán, Pliska a Tomeš. Tento poslednější zastával na platformě místo předcvičovatele. Sletová prostná jsou prací Jarky Košare, tedy jednoho z našich nejlepších odbor-

niků na poli mužského tělocviku vůbec. A podle toho také prostná vyzněla — aspoň pokud sestavení se týče. Košář, národně zánícený hár-covník, podjal se zde smělé myšlenky, předstoupiti před obecenstvo se symbolikou v mas-sách. Symbolika se tvoří téměř výlučně pro u-kázková čísla, pro obmezený počet borců nejvy-spělejších. Uplatňuje se zde nejenom vrcholo-vá dokonalost, ale i fysiognomie — a něco ta-kového se dá ztěžka přenášet na celé proudy cvičenců. — Br. Košář při volbě sujetu zašel do naší historie a vložil do tělocvičného rámce ty nejvýznačější periody. Jeho cvičení vykazují národ v dobách jeho nejtěžších zkoušek, dlou-holetou jeho porobu, jeho probuzení a vzkříšení pod peruti Sokolí, heroický zápas za svobodu a posléze slavné jeho vítězství.

Krásná myšlenka, ideální námět, vzorné spracování — škoda jenom, že celkový dojem vystihoval jenom fragmenty! Prostná byla me-chanicky nacvičena dobře, ale jevila i svoje sla-biny a kromě toho vadil tu i nedostatek vzorné-ho nástupu. Cvičení by bylo sneslo celou řadu společných zkoušek a především svědomité pro-bírání cvičení pořadových. To však Košářovi neubírá na kreditu za to, že nám chtěl předvé-sti něco slavnostně mimořádného a ideově uná-šejícího. Jeho sestavy jsou něčím opravdu vel-kolepým a zaslouží všeho ocenění.

Sletovou hudbu komponoval náš přední če-skoamerický skladatel a operní pěvec, br. Arno Mario Hess. Jako Košářovi, předléhal i jemu zcela pochopitelně úkol nanejvýše nesnadný. Symbolika podmiňuje také symbolicky zabar-venou hudbu a ta rovněž není pro cvičení v massách. Hessova hudba zní opravdu slavnost-ně, přímo majestátně a ačkoli v některých mí-stech se vyznačuje pěkným, přiléhavým tem-pem, klade na jiné straně na cvičence požadav-ky veliké. Dik častým zkouškám, bylo tu do-cíleno krásného souladu, jenž pouze v řídkých momentech vybočoval. Jak skladatel, tak ve-doucí br. Košář měli cvičence stále pod pevnou, jistou kontrolou a proto i sletová prostná pro-vázána byla v celkovém provedení pěkným ú-spěchem.

Hessova hudba k prostným zaslouží si zvlá-štní zmínky, protože je to jeden z řídkých ná-běhů k samostatnému českoamerickému tvoře-ní. Je to krásná zvukomalba, odpovídající lad-ně cvičebním požadavkům a mluvící českému člověku přímo do duše. Člověk v ní vycítí mi-moděk všecku tu naši bývalou velikou slávu, všecko to hořké utrpení i ty červánky, které vě-štily východ krásného slunka svobody . . .

Kdesi v dáli zahřmí výstřel těžké houfnice a do třesku zbrání jako odezvou z dávné minu-losti českého národa tesklivě zazní hudební mo-tiv nejvyšší slávy dob husitských, v jehož vy-vrcholení velebně zapadá několik akkordů cho-

rálu "Kdož jste boží bojovníci . . ." Ještě nedo-zněly a již válečná polnice zavřeští na výzvu k novým bojům za husitský kalich, znovu mohut-nou silou rozburácí se motiv slávy národa, by nové, mohutnější vyvrcholení zakončil závěreč-nými akkordy téže hymny, ale již bolestnou ode-zvou národa poráženého a ku zvýšení efektu znovu zavřeští válečná trubka jakoby divokým výsměchem. Zde začíná první oddíl prostných, trudná symbolika pádu a poroby národa. Chmurnou, těžkou náladou zazní hudba, vyja-dřující krajní trpělivost a sebezapření české po-vahy v dobách největšího utrpení. Žaluje, plá-če to v ní . . . Dojmem skutečně mohutným pů-sobí v závěru symbolisovaná poprava českých pánů na staroměstském náměstí. Vzduchem se nese víření císařských hubnů a divoký jek pol-nic, ale v příštím taktu mluví z hudby ztýraná česká duše a pláč celého národa, a do tohoto moře českého utrpení ztrácí se hlas umíráčku, jako žhavé železo do rozpálené rány . . .

Však v tom již jako jiskra naděje dýše z hudby jiná nálada, to národ hlavu svou již z prachu pozvedá a nejtěžším smutkem zachmu-řeně čelo vyjasňuje. Hle, tam vysoko v mo-drých oblacích krouží sokol. Krásný, svobodný a v plném rozmachu bujných peruti letí přes ujařmenou vlast daleko z dosahu všech ničících sil a záblesk myšlenky dává vznik směru osvo-bození v budoucnosti: "Letem Sokolím". Zde hudba sladkým, vřoucím motivem věrně zachy-cuje charakteristiku národního obrození. So-kol snáší se do českých dějin, by svých histori-ckých práv uvědomělý národ probouzel k činu a připravoval jej k těžkým zápasům za svobo-du. Slavnostně znějí tu fanfáry trubek do ve-lebného hlasu zvonu, volajícího ku sokolské pří-saze věrnosti k vlasti.

Sotva však se utišují, mísí se zlověstně do jejich jásotu v posounech obsazený motiv na-stávajícího zápasu, stále se sesilujícího, jemuž jakoby v souhlasu odpovídají polnice v signá-lech, věštících boj na život a na smrt. Do zlo-věstných těchto motivů rachotí zvon, bijící na poplach. Tu na ráz, v nejmohutnějším rozmachu, hudba umlká a vzduchem chví se vysoký ton polnice, vyzývající v neúprosný boj. Za ta-kové hudební nálady počíná třetí oddíl, symbo-lisující rozdrčení staletých otrockých pout naše-ho národa a jeho hlas za svobodu a práva. Těž-ká sestava tohoto oddílu podmiňovala zvláště výraznou hudbu, která teprve v plném instru-mentálním obsazení dala základní myšlénce Ko-šářově pravého uplatnění a klassické výrazno-sti. Jako strašlivý, hučivý přívál nepřátelských vln zní druhý motiv hudby, počínající devátým taktem a znázorňující střídavé štěstí válečného zápasu, v němž bez ustání v těžkém rytmu zní rozlícený hlas zvonu. Závěr třetího oddílu je v kráse a instrumentální mohutnosti nejvýrazněj-

ši. Započíná trojzvukovou fanfárou trumpet, velící k poslednímu, přímo nadlidskému napjetí sil a zdrcení nepřitele. Široce zní rozmach fanfár polnic za dunění zvonu a do rozvášněného jich třesku v plné majestátní síle zapadá opět hudební motiv staré slávy Husitů. Naposled zaznějí tu válečné signály polnic stále stlumeněji a vzdáleněji, znázorňující zakončení bojů, by v příštím již taktu v radostném rozehvěvání a v překypující, vroucí slovanské měklosti zaplesaly v motivu opět dosažené, třeba s velkými ztrátami vybojované volnosti. Naposled ze ztišujících se vln tónů vyniká tesklivý hlas lesních rohů, zopakujících jako vzdálenou, bolestnou ozvěnou motiv slávy, v dřevěných nástrojích co protizpěv zašumí ještě motiv melodie z druhého oddílu a hudba utichne.

Je mír . . . Však v zápětí zachvějí vzduchem fanfáry polnic — radostný signál ku návratu legii z vítězného boje a již také marciálně znějí 4 doby pochodové hudby. Pak opět rozezvou se fanfáry a závěrečný takt hudby dává úvod ku vítěznému pochodu čtvrtého oddílu. Zde hudba v bojovném rytmu přímo neodolatelný strhává k opravdovému nadšení. Snadno přístupná melodie, plná slovanské vroucnosti a přece zní ocelově a dýše silou sebevědomí. Sletová hudba zakončuje efektivní fanfárou trumpet na motiv slov: "Sokolici, přísahu dejte svou, že národ Váš jen s Vámi skoná", následuje krátký majestátní závěr a hudba končí.

I odchod borců po prostných proveden byl při hudbě Hessové. Kapela jim vyhrávala rázovitý pochod "Pod sletovým praporem" a když hoši se ztráceli v převlékárnách, provázelo je burácení obecenstva. Při této příležitosti nebude od místa zmínka, že všechny sletové pochody byly vydány tiskem a pomohou obohatit naši sporou hudební literaturu. Sbírka Hessova obsahuje pochod "Váš prapor a můj", pozdrav českoamerického sokolstva osvobozené vlasti, složený na slova J. E. S. Vojana, dále "Sokolím", nástupný pochod žen, "Pod svobody praporem", sletový pochod borců a posléze "Čtvrtého července", nástupný pochod mužů. — Titulní obálka je opatřena pěknou ilustrací naší česko-americké malířky pí. Boženy Hessové a představuje přistání lodi, z níž vylétá hejno sokolů, spějících k představiteli Ameriky, statnému rodokožci, kterému první z ptáků dravců usedá na ruku. Sešitek bude jistě pěknou upomínkou na letošní náš chicagský Slet. —

Pořekadlo, že to nejlepší přichází až na konec, ukázalo se i při sokolském vystoupení. Byla to nádherná Jelínkova symbolika "Za svobodu", provedená vzorným družstvem pod vedením samotného br. Jaroslava Jelínka. Hoši ji provedli nádherně a s porozuměním, jaké může mít pro válečně založená cvičení jenom legionář. A naši sokolští hoši sloužili v legiích

skoro všichni. Symbolika zanechala v každém dojem nesmazatelný. O podstatě cvičení psali jsme již dříve a proto není zapotřebi rozepisovat se o ni poznovu. Stačí pouze konstatování fakta, že něco tak krásného zde ještě viděno nebylo a pandemonium propuklo, kdy při závěreční scéně, znázorňující apotheosu osvobozeného národa, týčícího se nad skupinou padlých synů, bratr Jelínek mával československými a americkými vlajkami. Jako burácení hromu nesl se arénou potlesk, jenž zněl ještě dlouho po té, když hoši divákům zmizeli z dohledu.

Těžko péru vyličiti pocity, které prožívá při cvičení symboliky. Je v ní zachyceno všecko, co nás v našem velikém boji plnilo obdivem i těžkými obavami ve dnech válečného kataklysmu. Naši bojují v legiích za svatá naše práva, trpí tam a krvácejí — bude ta drahá jejich krev prolita nadarmo?

Diváte se na ta krásná těla borců, tvořících bohaté a vojensky tak vystižené skupiny, hrdlo se vám stahuje, do očí se vkrádá vláha nejhlubšího pohnutí a duše letí daleko . . . Vzpomínáte bezděčně, jak tam kdesi v pláních Champagne u Corency a Arrasu šly první naše sokolské jednotky v roce 1915 do lijáku kulí. Květnové a červnové slunce líbalo svými zlatými paprsky krví zbrocenou půdu nešťastné Francie, když českou tělocvičnou odchovanou české děti šly umírat s tím hrdým českým sokolským heslem "V myslí vlast, v srdci smělost, v paži sílu . . ."

Stručné, krátké sokolské heslo, ale co se v něm všecko tají! Zvoní jiskřivě jako nejčistší damascenská ocel, bouří v něm ryčné zvuky Marseilleis, odrážejí se v něm revoluční zpěvy Petoefiho, ženoucí krev do spánků jako ohnivá štáva révy . . . S tímto heslem na rtech zvedaly se mužné paže našich sokolských junáků ku slavné přísaze před sofijskou kathedrálou ve staroslavném Kijevě, krásné to heslo sililo naše hochy za smutných, skoro nekonečných nocí, strávených v "tepluškách" podél sibiřské dráhy od bajkalského jezera až k Vladivostoku, kde vzrůstala palčivá nostalgie nekonečných ruských stepí . . . A bylo to totéž mužné, krásné heslo sokolské, s nímž se naši hoši, legionáři sokolští vraceli posléze do osvobozené vlasti, v tom pevném rozhodnutí brániti i doma na rodné půdě s nasazením vlastního života všechny ty krásné atributy svobody, založené na kupách padlých kamarádů . . .

Revoluční báseň v nejkrásnějším tělocvičném rámci — to je to jediné pojmenování Jelínkovy symboliky "Za svobodu" . . .

Závěrečným číslem bohatého programu bylo vystoupení 120 Sokolic Střední Župy, které v počtu 120 provedly pod vedením br. Tomeše krásná skupinová cvičení s kroužky. Provedly je vzorně a dostalo se jim bouřlivé pochvaly.

SLAVNOSTNÍ PRŮVOD.

(V neděli, dne 28. srpna.)

Československé Chicago prodělalo v posledních několika letech celou řadu menších, velkých manifestací, z nichž největší konala se u příležitosti zájezdu dr. T. G. Masaryka do Chicaga před jeho návratem do osvobozeného Československa, jehož stal se doživotním prezidentem. Uvítání, jehož se mu tehdy dostalo hned před nádražím, a jeho opravdu triumfální vjezd do města zahrad byly něčím opravdu obrovským. Byly skutečnou manifestací národní, která vzala na sebe ráz tím větší velikoleposti, protože vytryskla z duše a srdce všeho československého lidu zdejšího, který dostavil se k nádraží v nepřehledných davech a massách, aby muže, jenž ve světě pomáhal dobývat a budovat svobodu Československa, opravdu jako vítěze doprovodil s projevy svatého nadšení a neskonale lásky jakož i upřímně citěné radosti do Blackstone hotelu.

Dnes pak se československé Chicago, třeba nebylo zastoupeno všemi živly svými, připravilo k manifestaci podobné. Chtělo jí dát na jevo uznání svoje a pochopení pro práci, kterou v Americe vykonalo Sokolstvo naše, a pak i pro poslání, které má nejen v nynějším, ale i v budoucím životě československé Ameriky. Jistě pak na neposledním místě chtělo projevit i svou lásku k hostům z dalekého, dnes osvobozeného Československa, drahým členům delegace, která k prvnímu sletu Sokolské Obce Americké vyslala sestra této Československá Obec Sokolská z Prahy, a pak borcům, miléným hochům našim, kteří dobré jméno a skvělou pověst Sokolstva a celého národa tak znamenitým způsobem dovedou uhajovati za hranicemi, jakož i senátorovi Václavu Kláfáčovi, který k sletu našeho Sokolstva zavítal jako zástupce Národního shromáždění.

Manifestace sice nebyla sama o sobě tak velkolepou v massách, které při ní účinkovaly, ale proto přece byla jednou z nejzdařilejších, které se v Chicagu s naší strany konaly v poslední době, poněvadž byla manifestací upřímné radosti z práce našich Sokolů a Sokolic a vedle toho i manifestací lásky a oddanosti k rodným bratrům, skutečně vzácným hostům z oceánským.

Záhy před polednem počalo se podobati okoli budovy Těl. Jed. Sokol Plzeňský mraveništi sem tam se mihajících postav lidu, sjížděcího se se všech stran veliké chicagské metropole. Že v davech převládal většinou lid náš, netřeba ani připomínati. Hemžily se pak mezi nimi stejnokroje Sokolstva našeho a stejnokroje legionářů a jiných našich organizací. V půlhodině vyrostla v zmíněném okolí pestrá lučina s celým polem vlčích máků, které za krátkou do-

bu rozvlnilo se jako mírně zvířené moře rudých košil ve vlnách do pohybu se dávajících hochů našich. A nad nimi týčily se celé lesy praporů. Po obou stranách přiléhajících ulic tísnily pak se hotové hráze lidu, který zaujímal své posice, za kterých by nic nepropásl, a trpělivě čekal, až se celý mohutný průvod pohne. Okna domů svátečně vyzdobených ulic, jimiž průvod se dle předešlého oznámení pohyboval, byla hustě obsazena šťastnými jednotlivci, kteří mohli se způsobem tím vyhnouti tlačenci na ulicích.

Záhy po 1. hodině byl dán před budovou výše uvedené jednoty sokolské povel k pochodu a průvod se hnul. Zahájila jej četa jízdní policie, za kterou jela četa Sokolů. Za silnou hudbou legionářskou, která následovala potom, pochodovali členové Sokolské Obce Americké se starostou v čele a sletového výboru. Dále na řadu přišli členové delegace Čsl. Obce Sokolské v Praze a vzorného družstva, kterým předcházel senátor V. Klofáč. Hned za těmito nesen byl hustý les sokolských praporů, který se vznášel nad hlavami za ním krácejících cvičenek a Sokolic v malebných jejich krojích cvičebních. Župa Ludevíta Štúra byla v dalších nepřehledných řadách vystřídána Sokolstvem našim, které zvláště pěkně se vyjímalo ve svém rozřídění. Pochodovalo v oddílech svých modrých a červených příslušníků, takže působilo velice pestře. Do pružného a křepkého kroku vyhrávalo jim několik hudebních kapel. Za Sokolstvem s vlastní hudbou pochodovali českoslovenští američtí legionáři, kteří těšili se obzvláštní a zasloužené pozornosti. Těmto v dlouhých řadách dalších následovali rázoviti naši řezníci v pěkných svých stejnokrojích, za další hudbou milým dojmem působící členové a členky Vzděl. Slov. Klubu, členové Velkořádu Č. S. P. S. se členy všech řádů podřízených, Velkolože Č. A. J. s členstvem loží podřízených, Jednota Č. S. B. P. J., ČSJ., která vypravila i allegorický vůz, Jednota Táboritů a j. a j. s řadou hudebních sborů dalších. Konec dlouhého průvodu uzavírala nepřehledná řada vyzdobených automobilů s delegacemi přihlášených spolků a různých organizací. Silnými delegacemi zastoupeny byly zvláště naše podpůrné jednoty dámské jako J. Č. D., S. P. J., J. Č. Vlastenek, Ú. J. Č. A. Ž., Podporující Spolek Českých Hvězd, Záb. Podp. Spol. Vítězství Americké Války a j. — Za zmínku stojí, že se pěkně a důstojně reprezentovali i Odd. Fellows a Rytíři Pythiovi. Všechny delegace zvláště vypočítávati nemůžeme. Byla jich řada nekonečná. Zabralo by to mnoho místa a pak se bojíme, že bychom snadno mohli některou opomenouti. Konstatujeme prostě, že byly jimi zastoupeny čestné a velice slušné všechny naše nejprřednější organizace a spolky, jakož i kluby.

Průvod pochodoval po 19. ul. k Blue Island ave., po této ulici k 18. ul., po této k May, touto dále k 19., po této k Loomis, po Loomis na 18.

ul., po záp. 18. ul. k Ashland ave. a po této na sever až k Jackson boul., po kterém průvod ubíral se východně až na Michiganu ave., po této na jih až k 16. ul. a po poslední jmenované ulici na Wabash ave. a konečně do budovy Colisea. Mezi našim lidem, který sledoval průvod, ozvaly se každou chvíli nadšené výkřiky a provolávání slávy a "na zdar!" Provolávání to vzalo na se velice často ráz právě bouře radostných ovací, platicích především hostům z Československa, kteří byli zdraveni z celého průvodu nejhlučněji po celou dobu pochodu.

Že tento nebyl pro účastníky průvodu žádnou slastí, dovede si každý snadno představit, uvedeme-li, že průvod trval skoro celé dvě hodiny. Teprve za ten čas dorazil do budovy, v níž se konala největší slavnost sletová. A pochodovali za vedra, které včera panovalo po celé odpoledne, nebylo jistě žádnou maličkostí. Zaslouží si uznání proto především naše Sokolice a ostatní ženy a dívky, které se v průvodu nacházely a po celou cestu pochodovaly. Zvláště křepkost a lehkost kroku udržely si do poslední chvíle Sokolice jugoslávské. Celým průvodem, který byl opravdu pestrým a imponantním, byli mile překvapeni Američané a jinonárodovci, kteří v ulicích města, jimiž se pochodovalo, zůstávali státi na obou stranách a pochodující sledovali s největším zájmem a účastí.

Na Michigan ave. nedaleko Blackstone hotelu očekávali průvod Sokolici nejmenší se Sokolicemi v bělostných cvičebních úborech. Byla to kánata, která by se byla na tak dalekou cestu pochodem nemohla odvážit. Žactvo připojilo se k průvodu teprve v těch místech. A konečně ještě něco. Celému průvodu z okna svého dočasného bytu v hotelu Blackstone přihlížel jiný vzácný host náš, který k sletu zavítal, a sice československý vyslanec dr. Bedřich Štěpánek z Washingtonu, D. C., se svojí sestrou. Oba seděli na 5. poschodí v bytě svém u okna, z něhož je vyhlídka přes Michigan ave. a Grantův park na Michiganské jeezro. Vlnící se průvod po Michigan ave. sledovali s největším zájmem — oba. A vyslanec nevzdálil se z místa svého ani v době, kdy kolem hotelu dole přešly poslední řady pochodujících a přejely poslední automobily s delegacemi. A jakoby se díval do daleka, na východ kamsi, kde za nekonečnými lány země, za vysokými horami, velkými řekami, dalekými mořem a znovu za obrovskou rozlohou země alespoň v duchu vyhledával Československo, by mu pozdrav vyříditi mohl z Ameriky, s ujištěním, že československá Amerika staré, dnes konečně osvobozené vlasti nezapomíná, že často myslí na ni v národních svojích manifestacích a že pro Československo nadále žítí nepřestane potud, dokud uchová si v srdci svém svoje citění a toto žítí a nadále růsti nechá pod stráží nejlepší a nejbezpečnější, pod věrnou stráží — Sokolstva.

Odpoledne v Coliseu.

Byl-li krásným a uchvacujícím sobotní večer, bylo nedělní odpoledne ještě nádhernějším, slavnostnějším. Přispěla k tomu na prvním místě přímo obrovská účast obecnstva, jehož se sešlo takové množství, že Coliseum k pojmuti těch nekonečných zástupů ani z daleka nestačilo. Když byly rozebrány ještě poslední listky na sedadla, nebylo pro pořadatelstvo jiného východiště, nežli prodávati listky na místa k stání. Celkem se k nedělnímu vystoupení prodalo 8376 lístků — známka to jistě potěšitelná.

Nadšení uvnitř budovy propuklo již v okamžiku, kdy slavnostní průvod kolem čtvrté hodiny ku Coliseu dorazil. Jakmile se objevili uvnitř praporečníci se svým lesem zástav, propuklo obecnstvo v jásot, který se zvýšil ještě více, když praporečníci provedli defilé a zaujali svoje místa u tribuny pro hudebníky. To bylo znamením k patriotické manifestaci. — Hudba totiž zahrála americkou národní hymnu — ten nejkrásnější hold těm bezpočetným hvězdám a pruhům, které byly v čele průvodu nešeny.

Další salva potlesku propukla při vstoupení členů delegace. Ti byli za zvuků legionářské hudby provedeni kolem síně a jak br. Bílek, tak jeho spolubratři nestačili děkovat za ty spontanní projevy sympatií, jimiž byli zahrnováni. Po slavnostním tomto defilé nad vchodem, kde nalezla již někoho, kdo zámořským bratřím účast na sokolské slavnosti sliboval — bude-li mu jen poněkud možno. — Byl to dr. Rudiš-Jičínský, náš zasloužilý sokolský písmák a harcovník, u něhož delegace vykonala návštěvu hned při svém příjezdu. Zámořští bratři jej vřele uvítali a projevili potěšení nad jeho zlepšeným zdravotním stavem. Dr. Rudiš-Jičínský nezapřel, že je Sokolem tělem duší. Třesoucí se rukou odevzdal bratru Bílkovi svou zdravotnici Československé Obci Sokolské, v níž jsou zachyceny všechny ty jeho vřelé city pro myšlenku sokolskou. Připis dra. Jičínského bude uložen v Praze do sokolského archivu.

Coliseum zaplněno bylo záhy ve všech svých prostorách a při plném obsazení skýtalo úchvatný pohled. Na všech stranách se bělaly letní úbory dam i mužů a bělostná tato perspektiva dávala tím více vyniknouti rudým garibaldiánským košilím bratří Sokolů, kteří byli mezi audiencí porůznu rozsazeni.

Bylo asi půl páté hodiny, když vlastní pořad programu byl zahájen hudebním přednesem Weissova slavnostního pochodu, o kterém se zmiňujeme doleji. Je to skladba nádherná a hudebníci pod taktovkou svého kapelníka br. V. Husy vložili do ní všechnu energii a umělecké zanícení. Sletová hudba byla skutečně znamenitá a obecnstvo si ji jak náleží pochodovalo.

Po té bylo cvičiště vyhrazeno naší sokolské mládeži. Do arény se vyrojilo na sta těch ma-

lych káňat, vedených br. Janem Holánem a několika jinými bratry cvičiteli a za chvíli již převládal na cvičišti ten nejživější ruch. Děvušky i hoši předváděli obecenstvu krásnou ukázkou tělocvičných her a návštěvníci měli vítanou příležitost se přesvědčiti, jak se v naší sokolské mládeži pěstuje smysl pro vše, co je krásné, ušlechtilé a především zdraví prospěšné. Na hrách se podílelo asi 300 dítek obého pohlaví.

Následující číslo vyplnily žákyně počtem 234, vedené cvičitelkou pí. Miladou Prchalovou. Provedly hezoučká cvičení s kroužky, vyznačující se šťastným zpracováním i živou letorou a sklídily pravou bouří pochvaly. Sestavy vypracovala sama sestra Prchalová. Byl to první její samostatný pokus v naší cvičitelské soutěži, podniknutý ve větším měřítku, ale charakterisuje ji jako sílu velice schopnou, o které budeme v budoucnosti jistě často slyšeti.

S děvčaty se vystřídali větší žáci, kteří v počtu 157 provedli splendidně vypracovaná cvičení skupinová, práci to známého cvičitele br. Josefa Bednářika, jenž také žáky vedl a sám řídil. Hoši provedli čtyry oddíly, z nichž každý končil hezkou skupinou a jeden obraz jako druhý byl nadšeně aplaudován.

Několik čísel sobotního programu bylo opakováno i během včerejšího odpoledne. Bylo to vystoupení dorostenek a dorostenců Střední župy v prostných, cvičení jugoslávských Sokolic s vějíři a Sokolů s kopími. Každé z těchto čísel těšilo se dobrému provedení. Ale jako v sobotu, sklídili vedle našich zámořských bratrů a mass našich Sokolů a Sokolic zase nám tak milí a sympatičtí bratři Slováci. Jakmile se vyrojili v ladných dvojstupech do cvičiště, hrála jim hudba jejich národní popěvek "Ide Marina od Hodonína" a do statných těch hochů jako by vjela elektrina jejich národního uvědomění. Cvičili překrásně a jak obecenstvo, tak hosté z čestné tribuny jim provolávali neustále slávu.

Rozhodný pokrok byl pozorován při sletových prostných sester Sokolic a bratrů Sokolů. To už byl ladný, ucelený obraz, naprostý hudební soulad a jistota provedení. Sokolové, jakoby jejich sobotní vystoupení bylo spíše jakousi generální zkouškou, snažili se svoje soustavy provést co možná nejlépe a sotva z toho mohl mít kdo větší radost, nežli sivý bratr Jarka na tribuně. Sokolicim předvedla zase sestra Prchalová, Sokolům pak br. Tomeš. Cvičení řídil br. Košar, taktovku ovládal skladatel br. Hess.

Co psát o našich zlatých hoších z Čech? Máme tu znovu opakovat, že obecenstvo při jejich spatření burácelo v nejmocnějším nadšení a projevy bratrské lásky? To je něco, co se rozumí samo sebou. Jako dříve cvičili i tentokráte borci na trojích bradlech a máme bratry Machovského, Malého a Pražáka v opravdovém

podezření, že chtěli dáti druhým bratrům důkladně "revanš" a strhnout na sebe největší část potlesku. Ale bravurně cvičili všichni a vzdor té ohromné fyzické námaze, kterou zde během týdenního pobytu prodělávali, jevíli sílu a vytrvalost nejenom ve simultanních sestavách na nářadí, ale i v londýnských prostných, kladoucích na plně vyspělého borce požadavky ty největší. Jelinkova symbolika, ten krásný závěr sobotního večera, triumfovala i včerejšího dne plnou měrou a obecenstvo jí bylo v pravém slova smyslu unešeno.

Byl to krásný sobotní večer a sváteční nedělní odpoledne — byl to souhrn nevýslovně tklivých a významných momentů, které budou do dějin našeho Sokolstva vryty písmem nesmazatelným . . .

PŘEDPOSLEDNÍ DEN SLETOVÝ, PONDĚLÍ 29. SRPNA.

Závody mimořádné. — Hold památce Havlíčkově. — Ukázková cvičení. — Večerní zábava v Plzeňském parku.

Ačkoliv Sokolici skvěle dostáli své povinnosti, ačkoli vykonali svou povinnost pro slávu českého jména, kterou s takovou obětavostí na se vzali, s tím nejkrásnějším výsledkem a po úmorné dlouho trvající práci zasluhují si jistě plnou měrou toho největšího klidu a odpočinku, ukládal jim zase včerejší den nové povinnosti. Ještě dnešního dne je na programu jeden z nejdůležitějších aktů celého sletu, totiž porady zámořské delegace se zástupci zdejšího Sokolstva, na nichž se bude jednat o příštím postupu společném a i o jiných závažných věcech. Hosté budou dnes ještě také provezení automobily po městě a večer v Plzeňském parku bude poslední společná veselice na rozloučenou. Tím ukončeny budou krásné dny sletové, které zanesly tolik radostného rozechvění do našeho všedního života a rozvířily tak mocně celou českoamerickou veřejnost. Naši hosté z Čech opustí nás ode dneška za týden. Na jejich počest uspořádána bude ale ještě celá řada večírků jednotlivými jednotlivými sokolskými v Chicagu. Týden však uprchne dříve než se nadáme a milí hosté opustí nás na dlouho, dlouhou dobu, mnozí snad na vždy. Zanechají však mezi námi tu nejkrásnější památku a vzpomínka na slavné, rušné doby sokolského sletu v Chicagu nevyumizí z paměti české Ameriky nikdy a bohdá zanechá po sobě trvalé, nejkrásnější výsledky.

V pondělí se konaly na cvičišti Dvořákova parku mimořádné závody atletické, jichž se ale většinou zúčastnili jenom členové sokola Chicaga. Závoděno v běhu na vzdálenost 75 yardů v dráze přímé, ve skoku vysokém a dalekém, v trojskoku (rozběh, poskok a skok do dálky) ve vrhání 16 liberní koule, v plavání a vzpírání. Br.

Edward Kňourek ve skoku do dálky a v běhu zůstal vítězem. Uběhl danou vzdálenost za 8.3 vteřiny a doskočil 20 stop a 8 palců daleko. Ve skoku do výše byli vítězi bratři Karel a Josef Šmidlové, dosáhli výše 5 stop 5 palců. Karel Šmidl dobyl vítězství v plavbě, Vášo Sarenáč, člen Sokola Rozvoj, vrhl nejdále kouli a to na 36 stop 8 palců, br. Miller, Sokol Slávský, zvedl 100 liberní činku 27 krát a zůstal tedy vítězem ve vzpírání. Br. Špatný, Sokol Havlíček Tyrš zvedl ji než 25 krát a dobyl si tedy místa druhého. Nejvíce vítězství ale připadlo Sokolu Chicago, jehož členy jsou všichni ostatní vítězové.

Zatím co se v jmenovaném parku konaly tyto závody, proveden u pomníku národního mučedníka našeho Karla Havlíčka Borovského nejvyšší důstojný akt piety a to při neočekávané hojné účasti obecnosti. Asi o 11. hod. dopoledne přijela na místo delegace Č. O. S. z Prahy, pozůstávající z br. Bilka, prof. Krause, prof. Hillera, Dra. Klingera, Pražáka, učitel Havránek v průvodu br. Háka a br. Struppla. V zastoupení Slov. Sokola se dostavil br. Frank Oslislo. První promluvil br. Vladimír Struppl, jenž v krátké řeči vzdal hold nesmrtelné památce Havlíčkově jménem sletového výboru. Po něm ujal se slova jménem sok. delegace z Prahy br. Havránek, jenž poukázal na naše utrpení a na to, co v něm znamenal pro celý náš národ Havlíček, jehož úmrtí letos slavíme 100 výročí. Položil na stupně pomníku krásný věnec, jež nazval výronem neskonale lásky a úcty ke Karlu Havlíčku Borovskému, jakou k němu chová celé české školstvo. Ujistil posluchače, že Sokolstvo povždy zůstane neochvějně věrno zásadám, jaké hlásal a učil Havlíček. Po něm ujal se slova br. Frak Oslislo, jenž vzpomněl rovněž významu Karla Havlíčka Borovského a ve jménu slovenských našich bratrů k uctění jeho památky položil na pomník kytici nádherných květů. Rečníkům hlučně aplaudováno. Pak zapěli přítomní společně Kde domov můj? a Nad Tatrou se blýská, čímž tato krátká, leč dojemná slavnost byla skončena.

Ačkoliv včera již odjelo mnoho cizích bratrů Sokolů z Chicaga do svých domovů, roztroušených po celých Spojených Státech, sešlo se několik tisíc Sokolů a Sokolic jakož i jejich nadšených přátel večer v Plzeňském parku.

První vystoupilo devítičlenné družstvo Sokola Clevelandského, které provedlo bezvadně prostná cvičení skupinová. Sotva že utichl potlesk, objevilo se dvě páry "koničků" ze Sokola Havlíček Tyrš, a bylo požitkem dívat se jak malá rozmilá buclatá "káňata" rytmicky poskakují, řízena jsouc dospělejšími dorostenkami.

Po "koničcích" měli jsme příležitost vidět dorostence Sokola Slávského, družstvo jede-

náctičlenné, které vzorně provedlo prostná cvičení znázorňující rohování. — Hned po něm dorostenky z Town of Lake tančí mazurku a nemáme-li více obdivovati je či jejich sestry, které po nich tančí besedy s tyčemi.

K obohacení programu přispěla po Sokolicích z Town of Lake velice naše chvalně známá a oblíbená pěvkyně slečna Libuše Zdeňková, která svým líbezným sopránem zapěla krásnou a vždy tak vděčnou "Skřivánčí píseň" z Hubičky a dále "Dudáckou". Dlouho neutuchající potlesk byl jí zaslouženou odměnou. Na to nastupuje 16 sokolic ze Sokola Čechie a po nich "naši hoši" z Prahy. A opět triumfy. Ukázali se nám jako mistři na bradlech, jako mistři na koni a opakovali nám úchvatná Jelinkova symbolická prostná. A znovu platí o nich, že přišli, byli viděni a zvítězili na celé čáře. Plzeňský pavilon snad nepamatuje bouřlivějších ovací než jakých se jim včera dostalo.

Na scénu vstupují dvě řady Sokolek Plzeňských, aby provedly zajímavé rytmické tance se závoji.

Snaživé Sokolky Rozvoje pak provedly vzorná cvičení s tenisovými raketami. A po frenetickém potlesku nastupuje skupina členek Sokola Karel Jonáš v pestrém šatě znázorňující slovanskou trikoloru a bouře potlesku neutuchá, když na konec provádí živý obraz nad nímž rozvinuta americká vlajka při zvucích amerického národní hymny.

Včerejší večer důstojně se řadil k celku sletových slavností.

VŠECHNO SOKOLSTVO POD JEDNÍM PRAPOREM.

V úterý, dne 31. srpna 1921. položeny základy ke Svazu Československého Sokolstva v Americe a usneseno přistoupiti ke Svazu Sokolstva Československého a Jihošlovanského.

Jestliže výsledek snahy po strání tělocvičné, za kterou hlavně pořádán byl letošní slet S. O. v A., jest potěšitelným, tož zajisté s nemenší radostí dlužno vítat zprávu, že na poradě zástupců sokolských z Ameriky, konané za přítomnosti české delegace a zástupců Slováků včerejšího dne v Sokole Chicaga přijato, aby sokolstvo české a slovenské v Americe sloučilo se v jeden mohutný celek a ten aby pak přihlásil se do společného velikého sdružení sokolského — do Svazu Sokolstva Československého a Jihošlovanského.

Po zahájení schůze a uvítání přítomných sdělil br. Plaček, starosta S. O. v A., že dnešní porada, ač nezávazná až do doby konečného schválení jednotami, jest přece důležitá a nemalého významu, ježto budou projednávány otázky organizační, spojení s Č. Sl. O. S. a spojení s bratry Slováky.

Po tomto přikročeno ihned k pořadu schůze a prvním bodem bylo rokování o návrzích Č. Sl. O. S. jak ve zvláštním dopise V. V. zdejšímu co výsledek pražských porad byly zaslány.

Návrh Č. Sl. O. S. čítá šest oddílů, ty byly tajem. br. Košarem přečteny a pak rokováno o každém zvlášť.

Čl. 1. — První podmínkou a podporou zájmu Čsl. republiky jest pracovatí o naprostou jednotu a úplné spojení Sokolstva českého a slovenského v Americe v jednotný celek, aby i v Americe dokumentováno bylo, že Češi a Slováci jsou jeden národ.

Jednání o tomto článku zabralo skoro celé dopoledne; jednou z hlavních závad bylo, že slovenské jednoty jsou jednotami podpůrnými a jako takové že podléhají zvláštním zákonům. Jinak však zástupce Slováků br. Oslizlo vřele se přimlouval za spojení úplné a to na podkladě ideovém, aby skutečně zřejmo bylo, že Češi a Slováci stojí zde jako jeden muž, že tvoří jeden nerozborný celek a že vskutku jsou národem jediným.

Když ještě více řečníků, jako bratr Čermák, Bernreiter a j. své názory projevili, přijat konečně celý článek tak, jak byl navržen. Tímto usnesením spojeny konečně dvě mohutné organizace sokolské v jediný celek, který jako takový jistě bude mítí náležitý vliv na utváření se dalšího našeho národního života v Americe.

Článek druhý návrhu Č. Sl. O. S. zní: "Tento celek nechť přistoupí jako samostatná část ke Svazu čsl. a jihoslov. Sokolstva."

Také o tomto návrhu rozpředla se čilá debata, zejména když br. Bílek, vůdce výpravy, prohlásil, že bylo by naprosto nemožné, když by podpory v rámci stanov zůstaly a že tedy nutno najítí způsob, jak bylo by lze toto úskalí obejítí. K tomu připomíná tajemník Č. Sl. O. S. br. Pelikán, že Svaz byl ustanoven na základě ideí osvětových. Výchova sokolská že byla a musila býti osvětová, aby mohla vésti k osvobození národa a že správnou výchova ta skutečně byla, to dokázal nám 28. říjen 1918, kdy prohlášena byla československá samostatnost. Br. Hiller z Prahy připomíná, že i zde při utvoření Svazu musí býti podkladem ideový program. Při dalším dlouhém jednání vystřídal se v řečnickém souboji ještě brí: Cirpa, Hollman, Čermák, Brichta, Ort a za Slováky br. Mynar a Podmajerský a konečně br. Bílek, který uvedl, že překážka ve příčině podpor dá se odstraniti, když tyto odděleně zvlášť budou vedeny a což že možným bude i zástupce Slováků br. Oslizlo připouští.

Další jednání týkalo se názvu nově utvořeného sdružení. Brí. Dvořák, Cipra a Ort hájili názor, že by bylo výhodným dátí organizaci název zdejším americkým poměrům přiměřený, druzí však trvali na tom, aby i z názvu bylo vidno, že je to organizace Čechoslováků. Konečně

usneseno přijati název "Svaz Československého Sokolstva v Americe" a anglicky "American Sokols Federation (Czechoslovak)." a tento Svaz aby přistoupil ke Svazu Sokolstva československého a jihoslovenského.

Když se tak stalo, vystoupil br. Bílek a projev radost nad tímto usnesením a dík za to, že se tak stalo a provolává další společné práci v Čechách i v Americe upřímně Nazdar!

Článek 3. návrhu Č. Sl. O. S. — Organické přičlenění k Č. O. S. není proveditelné, poněvadž vždy scházeti bude přímý styk ve spol. schůzích výboru Č. O. a záruky, že zásadní usnesení může býti přijato a plněno, jak žádá ideová jednotata všeho Sokolstva sdruženého v Č. O. S.

Čl. 4. Proto na sjezdu bude nutno podrobiti revisi též ideový podklad Sokolstva amerického vzhledem k možné odlišnosti od programu našeho.

Sokolstvo sdružené v Č. O. S. pokládá otázku náboženského vyznání za věc soukromou a nestará se o to, jakého kdo jest vyznání, či zda je bez vyznání. V Americe jest podmínkou členství býti bez vyznání, čímž pro národní sdružení a národní úkoly ztrácí se mnoho našich příslušníků. Uvažujte proto, zda stanovy S. O. v A. nebylo by možno přizpůsobiti našim. Organisačně se rozcházeti můžeme, ale jest nutno mítí jednotu ideovou, jednotu programu za jediným cílem.

Při tomto článku usneseno držeti se dosud stávajících stanov, tytéž však podrobiti při příštím sjezdu revisi.

Článek 5. Pro technickou spojitost doporučuje se schůzi k úvaze, zda souhlasí s tím, aby Č. O. S. posílala každoročně na dobu jednoho roku státní učitele a profesory tělocviku, vesměs dobré cvičence a Sokoly československé, kteří by dokonale znali ideový podklad a rozsah sokolství i jeho organizaci, kteří by přednášeli i v jednotách sokolských v Americe o poměrech našich a pořádali cvičitelské kursy v jednotách i župách pro cvičitele členstva, dorostu a žactva. Ti by obdrželi placenou dovolenou jednoroční na svém ústavě, aby podnikli studijní cestu do Ameriky. Pracující v sokolských jednotách amerických, poznali by také americké školství, americké poměry a zkušenostmi obohaceni vraceli by se po roce zpět do své školy. Dobu i místa jednotlivých cvičitelských kursů, těmito bratry pořádaných, by určoval výkonný výbor S. O. A. Povinností a starostí Č. O. S. by bylo vyhledati osoby, schopné přednášeti a kursy cvičitelské vésti s paedagogickou průpravou. Získalo by tím i školství naše. Tím docilovalo by se také jednotného názvosloví tělocvičného a sbližení technického a vybudovalo by se v Americe postupně technické ústředí silné a mohutné. Náklad nesla by společně Č. Sl. O. S. a S. O. v A., župy a jednoty, v nichž byl by kurs konán. — Schváleno beze změny.

Konečným a nejtvrdějším oříškem bylo lustění otázky kroje. V rušné debatě vzniklé vystrídala se skoro polovina přítomných. Konečně ale na návrh. br. Bílka usneseno vyčkati s usnesením, až jak rozhodnou se o kroji ve vlasti a doporučuje v té příčině vypracovati patřičnou resoluci, která pak byla by do Prahy zaslána.

Ku konci schůze sděluje zástupce Slovenského Sokola, že miní pořádati příštím rokem slet a závody v South Bethlehem Pa., a žádá o podporu nově utvořeného Svazu. Žádost ta odkázána technickému výboru k vyřízení.

Tim důležitější jednání dnešní ukončeno a mnozí z účastníků — bylo již skoro 6 hodin — odjeli přímo na nádraží a odtud do svých domovů.

Další pilný den sokolské delegace.

Naši milí hosté ze staré vlasti, delegace Č. S. O. S., neměli doposud ani ve dnech posletových příležitosti si odpočinouti. Br. Bílek a ostatní zástupci hlavního sokolského tělesa, jak jinde psáno, účastnili se sokolských porad, jež korunovány byly tak radotným výsledkem. Vzorné družstvo Č. S. O. využítковоvalo zatím volných hodin k prohlédnutí si jedné z největších chicažských zajímavostí — jatek. V průvodu několika krajanů, kteří propůjčili automobily, prošli naši hosté dva z největších závodů Armourův a Swiftův a měli příležitost obdivovati nesmírný ten stroj, jímž je chicažská jateční a nakladačská industrie.

Z jatek jelo se zpět do českých čtvrtí, kde byl pro borce a senátora Klofáče objednan p. Janem A. Červenkou výborný oběd v místnosti p. Václava J. Douška a kuchařské umění paní Douškové mělo příležitost ukázati se v plném lesku. Vřak také každý z přítomných projevoval svoji spokojenost s pochoutkami, střídajícími se na stolech a borci zpěváci, dorazivše poslední z baterie švestkových knedlíků, odměnili se velebným chorálem: Aby nám pámbu naše hostitele zachovati ráčil, Na zdar!

Od oběda jeli borci zpět do svého kvartýru v Plzeňském Sokole, kde v plovárně smyli se sebe prach chicažských ulic a zbytky jatečního parfumu a chvíli si odpočali.

V sedm hodin byli vřak již opět v Sokole Chicago, kde jim borci vítězného toho sboru předvedli "basket-ball" a "indor base-ball" a ukázali rohování, což vše naše hochy nesmírně zajímalo, zvláště když jim vysvětlení podával dlouholetý učitel tělocviku br. Josef Čermák.

Po večeri odebrali se borci do Plzeňského parku, kde bylo opět živo při veselici, uspořádané na rozloučenou se sletovými hosty a kde byli delegáti ze staré vlasti středem všeobecné pozornosti.

(Pokračování.)

ČESKOSLOVENSKÉ AMERICE.

Napsal Jan Pelikán, taj. Č. O. S.

Přišli jsme k Vám — drazi krajané — vedeni především účinnou láskou ku všemu českému. Dnes není již odvahou, ani zásluhou jeti za československým lidem do jeho sídliště v Americe, ba je to pro ty, kdož milují zdravý rozvoj národa do jisté míry i povinností, neboť československá Amerika hraje důležitou a význačnou roli v našem národním životě. S pocity úzkosti vstupovali jsme na půdu nového světa obávající se, že zde půjdeme po hrobech zaslých generací, že zde uvidíme potomky českých rodin, kteří nerozumí naší řeči, že se setkáme se kmenem určeným k zániku.

Den po dni, ba téměř hodinu po hodině jak projížděli jsme velikým Chicagem, viděli jsme, že živel československý v Americe neumírá, že je zelenou ratolestí zdravého národního kmene. To proto, že lid československý správně pochopil svůj úkol za morēm. Vy Čechové a Slováci američtí, chcete býti poctivými příslušníky svého státu, dobrými občany americkými a my Váš za to chválíme. Je to samozřejmou povinností, povinností tím větší, čím více zasluhují Spojené Státy Severoamerické vděku celého našeho národa za pomoc ve válce světové. Ale chcete-li býti dobrými Američany, pak musíte býti především dobrými a poctivými Čechoslováky, neboť právě základní a typické vlastnosti české dělají Váš skutečnými světoobčanými. Vždyť láska k svobodě a volnosti, bratrství, pokrokovost, mravní opravdovost — to všechno jim cnosti, na nichž jest zbudováno štěstí a mír lidstva — to jsou ale též zásady československé, to jsou tradiční vlastnosti československého kmene — to jsou zásady, které pěstuje Sokol a na nichž je zbudován.

Přišli jsme k Vám k slavnostním sokolským a již v tom obsaženo jest, že vás máme rádi, nebo sokolská organizace to byla, která od svého založení pěstovala cit družné lásky ve svém členstvu a snažila se vštípit tyto zásady veškerému lidu. — Jsou dvě cesty, jimiž se ubírá světový vývoj k bratrství lidstva. Je to cesta germánská a cesta slovanská. Cesta germánská — starší — úplně odpovídá duchu svých původců a jest cestou násilí. Násilnou cestou snažili se Němci ovládnouti svět, násilnou cestou snaží se provést reformy. Nešťastně Rusko dalo se cestou německou a jeho současný stav osvětluje správnost této cesty. Cesta slovanská je cestou sokolskou, na místo násilí — láska, na místo nadvlády pomoc, na místo diktatury výchova. Přiznáváme, že i u nás ve staré vlasti, jsou mnozí, kteří doporučují a věří v německou cestu, věří v ni proto, že dosud vězí v duchovních poutech starého Rakouska. Tehdy jsme dělali revoluci proti vládě a státu. Lidé, kteří byli na německé cestě, sloužili jemu, pro tože byl násilnický a dnes tedy revoltují proti vládě výchovy a lásky. Bojují násilím proti ní, neboť nedovedou se povznést k usilování, v pokrok nenásilný, nedovedou být ni tolik mravně silní, aby nastoupili cestu výchovy a vývoje, nedovedou účinně milovat. I u Váš jsou taci a je jich mnoho. Nemohou za to, jejich malý obzor zakalen jest kouřem nenávisti a vlnou krve tak, jak toho žádá německý duch.

My sokolové přišli jsme vřak hlásati všude otevřeně, že to, čeho národ potřebuje je láska, že to je odkaz Husův: "Prosim Váš, abyste se milovali, dobrých násilím tlačiti nedali a pravdy každému přáli." Ne-

přišli jsme pro slávu a parádu, ale pro práci. Chceme semknouti veškeren lid československý, lid dobré vůle, lid českého — slovenského smýšlení v mohutnou baštu a hráz republiky, přišli jsme obnoviti pouto lásky mezi starým a novým světem, aby z této živné půdy bratrství vyrazil nový, krásný květ československo-americké vzájemnosti. Nejde nám o statky hmotné, nejde o dolary, ale jde o jednotu srdcí a myslí, jde o souručenství národní. V tom smyslu Vás pozdravujeme! Bud' zdráva československá Ameriko! My v Evropě i Vy za velikou vodou jsme jedna mysl, jedno tělo, jedna krev, stará krev československá. Dnešní slavnosti sokolské pak jsou plamenným důkazem toho, že *co srdce pojí ani moře nerozdvoji*. A to ani moře vod, ani moře krve a slzí světové války, ani moře nenávisti našich nepřátel! Jsme svoji Vy i my, jsme svoji v duchu a pravdě, neboť nás pojí vzájemně síla, jež se zároveň s námi v nás zrodila, síla národní příslušnosti.

Pokud vědomí o ní bude žiti v srdcích a duších našeho lidu v Americe — potud bude zkvétat a mohutnět i americké Sokolstvo. Aby pak toto vědomí nezhaslo, aby hořelo stále jasně veselým plamenem — o to musí opět Sokolstvo věrně a ostražitě pečovat. Pečující o vědomí národní pečují o svůj vlastní rozvoj a pracuje i pro vzdálenou vlast, neboť to žije životy všech — i nejvzdálenějších svých synů. — Neďte proto na hlasy těch, kdož jsou na německé cestě a jdete mužně, hrdě, sebevědomě cestou svou vlastní, cestou, kterou jste si sami dali, kterou již ode dávna sledujete, že to je ta nejlepší cesta, kterou jste šli při zakládání národního hřbitova, sirotčince, při stavbě sokoloven a středisk národního života, při budování podpůrných spolků. Lze ji vyjádřit jediným slovem: "Milujte se!" a dodávám, "jakož i my Vás upřímně milujeme." Na zdar!

CO ČEKÁME OD SOKOLSKÉHO SLETU V CHICAGU.

(Psáno pro "Svornost").

Každý slet sokolský i župní i všesokolské slety značí ve staré vlasti netoliko vzpruhu činnosti tělocvičné, ale jsou také vždy ukázkou síly a výkonnosti a mají vždy veliký význam propagační. Účel VII. sletu všesokolského sledoval cíle jiné. Nechtěl propagovat myšlenku sokolskou mezi širokými vrstvami českého lidu, nesledoval rozšíření sokolského bratrstva, naopak ukládá všem účastníkům veliké oběti finanční, účast na ideové škole, zkoušek trpělivosti, nadšení, obětavost svého členstva, nutil všechny účastníky k sebezapření, odpírání, v době mamonu žádal obětí, v době všeobecné požívačnosti nezaručoval ani nejnútnější opatření, nepřinesli-li si členstvo vše samo, a tak VII. slet všesokolský v Praze, jehož byli účastníky mnozí bratři a sestry americké, měl býti a dnes smíme říci, že byl také mohutnou ranou do duše a do svědomí českého člověka, aby vzpamatoval se co nejrychleji a probral se z oně neblahé duševní nálady, kterou válka obestřela všechno lidstvo, celý národ, proti všeobecné chamtivosti na oči stavěl nezištnou obětavou práci tisíců, proti požívačnosti a touze po pohodlí stavěl odříkání, činnost, nečinící nároků na jakoukoliv odměnu — zkrátka měl býti a byl velikou manifestací čistého sokolství, upřímného bratrství a vzájemné lásky. Že se nám vše podařilo, že bylo vůbec možno s takovým zdarem slet vykonati, jest z velké části zásluhou Sokolské Obce Americké, která svým darem a půjčkou odklidila s cesty překážku největší — nebez-

pečí hladu. Sokolstvo bylo zavázáno přivéztí potřebné potraviny s sebou, ale bývalo by hořklo v ústech každé sousto, kdyby ve dnech všeobecné radosti lid pražský byl hladověl. Ochota bratří a sester amerických, jejich členská daň, dar i půjčka, tuto obavu zaplašily.

Projevem naší vděčnosti má býti naše návštěva, naše družstvo a vřelé jest přání naše, aby splnily se všechny naděje, které americké Sokolstvo ve svůj slet skládá. I Sokolstvo americké mnoho válkou utrpělo. Nadšení, s kterým bratři odcházeli na bojiště evropské, aby bojovali, krváceli a umírali za svobodu staré vlasti, vyprázdnilo sokolovny, prořídily výbory, osamělo náradí, opuštěno bylo žactvo, zastavil se skoro sokolský život v přemnohých jednotách. Proto účelem sletu tohoto jest obnoviti činnost tělocvičnou, dodat nových sil těm, kdož znova začali orati sokolský úhor a prorážeti netečnost mladého členstva. Slet bude ukázkou, že Sokolstvo americké zase žije rušným životem sokolských budov, že opět plny jsou tělocvičny žáků a žákyň, že pominula ochablost způsobená válkou.

A ještě další úkoly vytčeny jsou sletu tomuto. Svobodou nabytou nekončí sokolské poslání, úkol udržeti svobodu, povznést republiku z ran válečných jest úkol neméně těžký, než bylo svobody dobytí. Sjedením jest svobodný národ československý.

Na Slovensku, kde v dobách otroctví mad'arského nesmělo býti ani jediné jednoty sokolské, jest dnes sedm žup sokolských, sdružených v Československé obci sokolské. A radostná zpráva vítala nás hned při vstupu na půdu americkou, že sokolské jednoty slovenské skoro jednomyslně odhlasovaly připojení své k Sokolské obci americké. To jest nejkrásnější odpověď, kterou dává Sokolstvo slovenské v Americe na štvání rozličných Jehliczků a Hlinků. Máme upřímnou radost z této nové jednoty československé v Americe.

A právě tak radostně nás dojíká přání, projevené Sokolstvem americkým za těsnější, užší, těsnější spojení se Sokolstvem ve staré vlasti. Skutečnému spojení brání ohromná vzdálenost, ale ta není a nebude překážkou, aby byla mezi námi úplná jednota ideová, jednota sokolského programu, jednota programu a práce vzdělávací a tělocvičná. Slet nám ukáže stejně, jednotné směrnice tělocvičné, konference konaná po sletě usiluje o shodu v nazírání na celý sokolský program a tak jistě stane se I. slet Sokolské Obce Americké důležitým mezníkem dalšího rozvoje sokolského v Americe. Poselstvo a družstvo Č. O. S. bude šťastno, jestliže svou účastí jakkoli přispěje k tomuto výsledku, jehož všichni si přejeme. Zdar I. sletu Sokolské Obce americké! Na zdar!

Jan Hiller, vzdělavatel Č. O. S.

Ani hrdinové nedaří se, kde dřímá duch, zaklet jsa do úzké koleje všednosti jednotvárné.

Nebud' milostpánem ani milostpaní, nejsi z jiného těsta, než tvůj sluha.

Stát jest srdcem, jehož tepem se udržuje sociální organismus.

Život jest marně znepokojující epizoda ve věčném pokoji blahého "nic."

V. A. Šmilovský: Dramata.

KOUTEK DOPISOVATELSKÝ.

Irvington, N. J., 30. července.

Jak tén čas ubíhá! Již tomu přes jeden měsíc, kdy jsme vítali naše sestry, bratry a přemnoho našich přátel a příznivců z měst okolních, kteří se sjeli k nám do Newarku k župnímu cvičení veřejnému. Krásné počasí jsme si předem zaručili a taktéž jsme se řádně na vše připravili. Čekáme kdy zahlédnem našich sester, bratrů a hostů k nám přijíždějících. Nečekali jsme dlouho, neb naši z New Yorku a s nimi z Philadelphia, Pa., valí se k nám velkým proudem. "Nadlesní" Gregor napřed a za ním po obou chodnících ano i středem ulice ostatní. Hřimavé "Na zdar!" zahřmělo a v Budově hned bylo živo jako v úle. Za krátko jako kdýž se bouře přibližuje, slyšíme troubení automobilů a nákladních vozů. A tu vidíme naše z Little Ferry a s nimi hromadně přátel. Bylo jich přes 200. Opětne hřimavé "Na zdar!" rozlehlo se kolem až sousedí američtí vycházeli ze svých domů, patřice co asi se to děje s těmi Bohemians hned z rána v neděli, že tolika lidu se sjíždí do Nár. Budovy. Mezi tím však veškeré cvičící členstvo, a žactvo jest připraveno k cvičení a v zápětí ozývá se hlas župního náčelníka br. Gregora k nastoupení. Hlavní společná zkouška členstva i žactva provedena. Započato se závody. Bratři zvedáním břemen, sestry skokem z pružného můstku. Též žactvo závodilo. Každý ze závodících se tužil o cenu a věru, že plně si ji zasloužili. Všude ruch, smích a veselo. V poledne zas tužily se naše sestry kuchařky, nedbajice dušného parna, hleděly rychle každého zákazníka svými výrobky obsloužit. Po dva dny tuhé práce a bez nároků na nějakou odměnu. Tak pracují některé sestry naše, však díky Vám za obětavost Vaši. Ovšem, některá zas to otlučte hubou, však rukou svých k dílu nepřiloží. Taky pracovnice. Takých více to by bylo houbové polévky. O třetí hodině odpolední započato dle pořádku. Župní starosta br. Jos. Modr měl krásný proslov, z něhož mohl každý čerpat poučení. (Škoda, že nemám opis proslovu, bych jej zde mohl podat.) Volná, hlasitá řeč, čistá čeština, bez přísad cizích slov, takže každý plně chápal obsah zlatých zrnek z onoho proslovu. Díky tobě bratře Modr. Po proslovu započato s prostnými cvičeními v jednom pořadu bez přestávky. Jedni skončili, druzí započali a tak šlo až do konce. Krásná ukázka, která byla plně oceněna obecními. A hudba k prostným cvičením? To je něco uchvatného. Sestry z Philadelphia měly krásná cvičení z jejich slavnosti 25letého trvání T. J. Sokol.

Však se také br. Gustav Příbramský usmíval, když sestry pod jeho velením stržily ohromného potlesku. Na to pak rozproudila se volná zábava, aniž jsme se nadáli, že župní náč. br. Gregor sestavuje již tu drobotinu z New Yorku do řad a v krátku nastupují zpáteční cestu. Za nimi zas sestry a bratři z Phila. Vlak prý nepočká, tedy musíme čekat my na něj. A ti naši starší zákopníci se bavili dále, jak z New Yorku, z Bronx, N. Y., z Long Island, N. Y. i z Little Ferry, N. J. Vždyť i náš tatík Loiza Vokal byl mezi námi a uvážíme-li že 7 křížků zdobí stáří jeho a z té dálky přec na nás nezapomenul, tu platí mu naše bratrské "Na zdar!" Co si máme pak myslet o našich několika členech, kteří bydlí v městě a neuznali ani za hodno se dostavit. Ano pošle vstupenky zpět a jde na výlet s jiným spolkem. Je to Sokol? Zda-li byla nemoc v rodině tu jest nepřítomnost omluvitelná, však opáčně kde bylo možno a nepřišlo se, tu odsuzují jednání takého člena a prohláší, že jednáním svým není hoden Sokolem se zvat. Bratrů mimo města bydlících se toto netýká. Sokol je muž přímý a ne obojetný. Obojživelník se mezi nás nehodí. Proto kdo jsi upřímným Sokolem, chop se práce, je jí dost. Pomož nám tu naši milou Jednotu povznést, pomoz nám, by byla silná a čilá. Naopak, neminiš-li to s Jednotou upřímně a ještě ji poškozujes, tu volám "z cesty, vari." Chceme muže Sokoly, pracovníky a ne trubce. Dne 4. července jsme si vyjeli se sestrami sokolkami k sestrám a bratrům do Little Ferry, k jejich oslavě 25letého trvání T. J. Sokol. Měli jsme krásný výlet t vzpomínáme si na tu dobu, kdy jsme byli před 25 lety u Vás při uvádění Vaši T. J. S. do Nár. Jed. Sok. Ovšem u nás jich již několik schází a u Vás též. Náš tatík Loiza Vokal ani v Little Ferry nescházel na 4. července, taktéž po 25 letech shledali jsme se tamtéž se sestrou Láznickovou, jejíž rodina celá byla u Sokola. Bylo by záhodno podobných zájezdů u nás více. Omladině se to zamlouvá a veteránům též.

Dne 2. srpna t. r. bude tomu deset let co od nás na vždy odešel náš dobrý a upřímný vůdce naší Jednoty bratr Josef Krásný. Zvali jsme jej vždy tatíkem Sokola. Kdybys mohl býti mezi námi náš tatíčku, poslední tři léta. Nevím, nevím, jak bys se s námi radoval. Tři roky tomu, kdy jsme Tě potřebovali, kdybys nám dal své varovné slovo v čas. Jak by nám to bylo prospělo.

Spí sladce drahý bratře náš, vzpomínka na Tebe bude nehybnoucí. Bratrům v Newarku a v Irvingtonu na uváženou. Jest Vás několik, kteří jste se stali našimi členy, ale ode dne Vašeho uvedení do Jednoty jste ve schůzi ještě nebyli, aniž jakou práci vykonali. Proto chcete-li býti řádnými Sokoly, konejte svých povinností, jak jste slibili při uvedení. Jinak bude Jednota nucena zavést "čistící pořádek". Končím tento dopis s přáním mnoha zdaru prvnímu Sletu Sok. Obce v Americe. Necht' tento slet dokáže, že ve spojení je síla.

V. J. Rycheřský.

taj. T. J. Sokol Newark, N. J.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ!

Všichni zodpovědní činnovníci a dopisovatelé, jižto zasílají zprávy aneb dopisy k uveřejnění do našeho orgánu, musí tyto zaslati přímo na pořadatele pod adresou: Jarka Kořář, 1928 So. 63rd Ct., Berwyn, Ill. a ne jak se dosud často děje na výpravčího, na tiskárnu, neb na jednatele výk. výb. Tím stává se, že dosti důležitá zpráva neb dopis časový přijde do rukou pořadatele, když už jsou stránky listu v korektuře, následkem čehož jsou odkázány k uveřejnění až do čísla příštího.

Lhůta ku zaslání zpráv a dopisů jest výslovně určena do 5. každého měsíce, mají-li tyto být v běžícím čísle uveřejněny. Připomínáme to k vůli pořádku a zamezení zbytečných stížností, jakoby snad zúmyslně. některý dopis neb zpráva byly odkládány. Každý, kdo umí čísti, nalezne na druhé stránce našeho listu příslušné adresy s poukázáním, co a na koho je nutno zasílat.

Cvičení kůželi

Sepsal J. Čermák

Pro členy\$1.25
Pro nečleny....\$1.50

Objednávky vyřizuje

JARKA KOŠAŘ
2345 SO. KEDZIE AVE.
Chicago, Ill.

BRODSKÝ & SOVÁK INC.

Nejstarší kancelář v Americe
pro vypravování cestujících,
peněžní a právní záležitosti.

ZALOŽENO 1867

Pište si o podrobnosti. Porady a
informace zdarma

BRODSKÝ & SOVÁK
INC.

1389 Second Avenue
NEW YORK, N. Y.

Phone Rhinelander 1264

The Emil Polak Mfg. Co.

**UNIFORMS, FLAGS
GYMNASIUM GOODS**

340 East 71st Street
NEW YORK, N. Y.

Kajda a spodky, zaručený střih a
práce, látka čistě vlněná, pěkná
podšívka. Pasy, monogramy, klo-
bouky, nákrčníky.

Kroj cvičební:

Spodky pěkné trikotové s páskem
—košile červeně lemované; pasy
dobrobarevné; chránítka; střevíce
plátěné, kožené podešvy; knoflíky
sokolské, tučet \$4, \$6, \$9.50.

Dále vyrábíme: Nářadí tělocvi-
čné všeho druhu za ceny levné.

Prapory americké i sokolské a
spolkové vůbec, stuhy ku prapo-
rům s písmem zlatým i ručně
vyšívaným.

Veškeré sokolské potřeby

PENÍZE DO ČESKOSLOVENSKA

rychle, spolehlivě a se zárukou dle den-
ního kursu za cenu nejnižší vám zašle

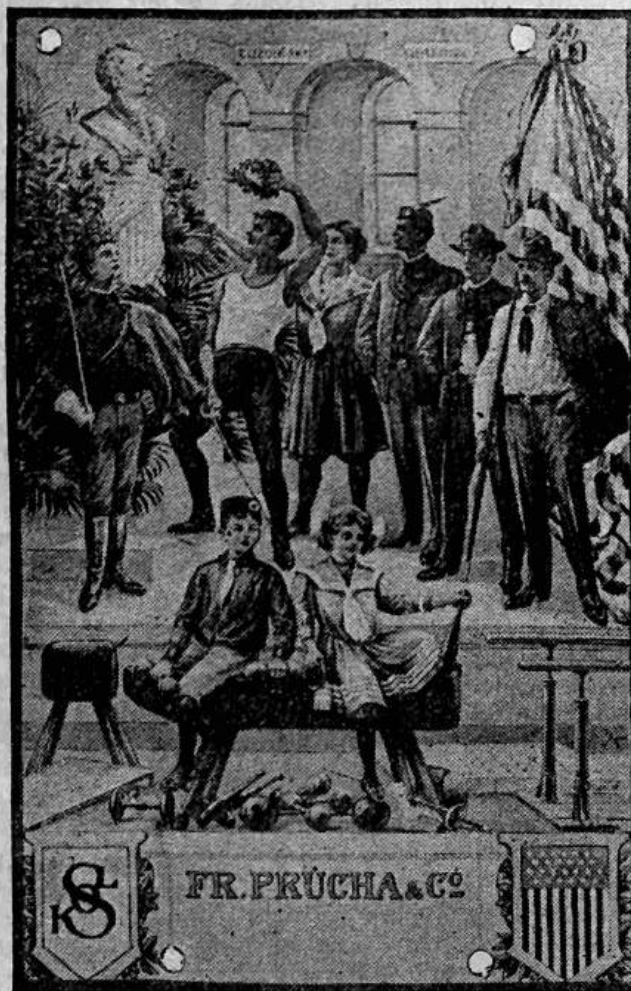
AMERICKÁ STÁTNÍ BANKA

1825-27 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

KAPITÁL A PŘEBYTEK \$800.000.00

J. F. ŠTĚPINA, předseda.

A. J. KRÁSA, pokladník.

Fr. Průcha & Co.

**Dodavatelé veškerého
Sokolského zboží**

Sokolské kroje,
cvičební kroje.
Zvláště sokol-
ské nářadí
dle evropského
spůsobu vyrá-
běné.

Vůbec vše čeho má
Sokolstvo zapotřebí
jak v krojích tak i v
sokolských tělocvič-
nách.

Adajte o náš obrázkový
cenník

Fr. Průcha & Co.

1417 W. 19th St.
Chicago, Ill.

Telefon Canal 2345

JAN J. HÜBEL

**DOCTOR
OPTIC**

1354 Ave. A., roh 72. ul., New York
(v lékárně)

ZRAK OPATRNĚ VYZKOUŠEN

GALBAY A KRULIŠ FOTOGRAFICKÝ ATELIER

402 VÝCH. 71. UL., NEW YORK